

Pateptieji laiko pabaigoje

Labas rytas, auditorija. Dabar pakalbėkime su mūsų Viešpačiu. Didis Dieve, dangaus ir žemės Sutvėrėjau, Kuris Dieviškai paskyrei mus šį kartą širyt garbinti Tave. Ir kad mes, Viešpatie, visiškai atsiduotume savo širdyse Tavo Dieviškajai valiai, ir tesidarbuoja Šventoji Dvasia mumyse, kad mes sužinotume tai, ką Tu turi mums duoti. Mes trokštame būti geresniais Krikščionimis ir geresniais Tavo atstovais. Suteik tai mums šį rytą, nes mes laukiame Tavęs, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Sėskitės. [Kažkas sako: “Jūs norite, kad būtų nuimtos maldos skepetos?”—Red.] Taip.

² Mes labai laimingi, vėl šį rytą būdami čia, didžiojo Karaliaus tarnavime. Ir mes atsiprašome vėl, kad neturime pakankamai vietos žmonėms, bet mes turime tik... Mes pasistengsime padaryti, kas įmanoma, esant tokioms aplinkybėms.

³ Na daugelis turite nosines ir prašote už jas pasimelsti. Ir aš tik patraukiau jas į šalį; aš jų neignoruojau, bet pasimelsiu už jas po savo svarbiausios... panašiai, ir šį vakarą. Melsiuosi šį rytą ir paskui vėl šį vakarą, kai... Paskui aš melsiuosi ir lauksiu Dievo Dvasios gydymui, ir tuomet aš norėsiu melstis už tas nosines ir panašiai.

⁴ O specialius prašymus Billis padavė man, visus. Jų yra apie tris šimtus, ir aš tiesiog palikau vietos. Jūs žinote, aš tiesiog greitai imuosi kiekvieno, kuris tik papuola. Ir aš imsiuosi jų, kai tik galėsiu. Aš negalėsiu jų visų peržiūrėti. Tiesiog ištiesiu ranką ir ištraukiu vieną, sakau: “Viešpatie, ar tai bus *šis*, ar *šis*?” Tiesiog taip, nes jie, kiekvienas, svarbūs, tikri prašymai; be abejo, apie tai mes turime drauge pasikalbėti. Ir aš... Nebent, jūs žinote, kartais Šventoji Dvasia gali liepti perskaityti tam tikrą prašymą, tai graužia man širdį; aš vėl imuosi ir ieškau tarp jų, kol randu tajį. Paprastai tiesiog atsitiktinai imu juos.

⁵ Na, mes taip pat norime pasakyti širyt ir pasveikinti tuos, kurie yra kituose šalies kampeliuose. Be to, norime pasveikinti tuos, kurie klausosi mūsų telefonu Niujorke; Biumente, Teksase; Preskote, Arizonoje; Tusone, Arizonoje; San Chose, Kalifornijoje; Konektikute; Geinsvilyje, Džordžijoje; ir Niu Olbanye, Indianoje; visoje šalyje. Mes sveikiname jus Viešpaties Jėzaus Vardu.

⁶ Šis rytas Indianoje puikus. Praeitą naktį lijo, oras atvėso. Ir mes... Maldykla perpildyta, ir visi tikėdamiesi laukia sekmadieninės mokyklos pamokos. Ir aš tikiuosi, jog didžiausi Dievo palaiminimai pasipils ant jūsų.

⁷ Ir mes tikimės kaip galima greičiau pasirūpinti, kad visi galėtume susirinkti kartu, galbūt didelėje palapinėje, kur aš aiškiai jaučiuosi vedamas pamokslauti apie tuos Septynis paskutinius Dubenis Biblijoje.

⁸ Taigi tam, kad pernelyg neužtęstume širyti šios svarbios pamokos... Aš siekiu Viešpaties, mąstydamas: “Ką galėčiau pasakyti?”, suprasdamas, jog šis gali būti paskutinis mūsų tarnavimas. Viešpaties Atėjimas—čia pat!

⁹ Aš suprantu, po tos pranašystės Kalifornijoje, tenai stovi namai ir vietovės, grimzta šios septyniolikos centimetrus per valandą, medžiai skyla ir lūžta. Ir jie nežino, kas tai daro. Mes prie pabaigos. Šimto tūkstančių dolerių vertės namai grimzta. Turiu laikraštį, kuriame didžiulės antraštės, nuotraukos, tikiuosi jį atsinešti ši vakarą, nes noriu ši vakarą apie tai kalbėti.

¹⁰ Ir paskui ši vakarą melsimės už ligonius. Rinksimės po pietų penktą, šeštą valandą, kaip išeis. Tikiuosi, jog pradėsime anksti, kad žmonės anksti galėtų išeiti, ir gausite maldos korteles. Ir mes melsimės už ligonius ši vakarą, Viešpaties valia.

¹¹ Taigi maldoje maščiau: “Ką gi turiu daryti?”, suprasdamas, jog vieną dieną turėsiu atsakyti už tai, ką čia kalbu... Ir nusprendžiau ar pajutau vedamas Šventosios Dvasios kalbėti ši rytą apie pranašystę, lyg ir informuoti mus. Suprantate? Tai kažkas, ką mes... Jei mes neinformuoti ir kažkas atsitinka, mes turėtume apie tai žinoti. Šventoji Dvasia suteikė tai mums—įspėti žmones dėl ateities. Jūs žinote, Biblijoje pasakyta, kad: “Dievas nieko nedaro, kol neparodo Savo tarnams, pranašams”. Ir—ir kaip Jėzus įspėjo žmones, kas įvyks; kaip pranašai įspėjo žmones, kas įvyks. Ir mums to dabar reikia, didžiąją valandą, kurią mes gyvename, pamatyti, kokių laikotarpiu mes gyvename ir kas vyksta, kas įvyks ši laikotarpį. Taigi viena šių neįprastų temų, kuria daugelį kartų mes skaitėme, pajutau širdyje, kad apie tai turiu kalbėti ši rytą žmonėms.

¹² Dabar atsiverskime Biblijas, Mato 24-tas skyrius, ir perskaitykime šią Žodžio dalį. [Brolis Branhamas atsikosėja—Red.] Atleiskite. Taip turėsime kontekstą mūsų ištraukai ir temai.

¹³ Dabar atminkite, mes dėstysime tai kaip Biblijos pamoką, lėtai. Pasiimkite pieštuką ir popieriaus. Turiu užsirašęs daug Rašto vietų, kad—kad jūs galėtumėte užsirašyti. Paskui, parėję namo, išstudijuokite ją, nes tai kaip pamoka sekmadieninėje mokykloje, kad mes žinotume ir būtume įspėti, ir pasiruošę tai valandai, kurią gyvename.

¹⁴ Švento Mato Knygoje. [Brolis Branhamas atsikosėja—Red.] Atleiskite. 24-ta eilutė... Ar 24-tas skyrius, tai yra, pradėdant 15-ta eilute, norėčiau perskaityti šią dalį Jo Žodžio.

Ir kai pamatysite per pranašą Danielių paskelbtą naikinimo bjaurastį, stovinčią šventoje vietoje, (kas skaito, teišmano),

Tada, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus,

Kas ant stogo—stogo, tenelipa žemėn pasiimti ko nors iš savo namų,

O kas laukuose, tenegrižta pasiimti apsiausto.

Vargas nėsčioms ir žindančioms tomis dienomis!

Bet melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ir per sabatą,

Tuomet bus didelis suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar ir kokio daugiau nebebus.

Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas kūnas, bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.

Jei tada kas nors jums sakys: “Štai čia Kristus”, arba: “Jis tenai”,—netikėkite.

Nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, kad suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius.

Štai aš jums iš anksto pasakiau.

Todėl, jei jums sakytų: “Štai jis dykumoje”, neikite, “Štai jis slaptame kambaryje”, netikėkite.

Kaip žaibas tvyksteli iš rytų ir nušvinta iki vakarų, toks bus žmogaus Sūnaus atėjimas.

Kur tik bus skerdiena, ten sulėks ir ereliai. . .

¹⁵ Na temai norėčiau imti 24-tą eilutę, akcentuoti šią eilutę mūsų šio ryto sekmadieninės mokyklos pamokai. Atidžiai klausykite, kol dar kartą perskaitysiu.

Nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, kad suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius.

¹⁶ Na šio ryto klausimas arba, verčiau, norėčiau imtis temos: *Pateptieji laiko pabaigoje*. Tai klausimas, kuriuo norėčiau kalbėti, arba tema: *Pateptieji laiko pabaigoje*.

¹⁷ Aš tikiu, kad mes gyvename laiko pabaigoje. Manau, kad beveik kiekvienas, kuris. . . Rašto skaitytojas ar tikintysis žino, kad mes dabar esame pasaulio istorijos pabaigoje. Jokios naudos iš rašymo, kadangi nebus kam skaityti. Tai laiko pabaiga. Tik nežinau, kada. Tik kiek tai tęsis, net Dangaus Angelai nežino tos minutės ar valandos. Bet mums sakė

Viešpats Jėzus, jog kai šie dalykai, kuriuos mes matome, prasidės, pakelti savo galvas, nes artėja mūsų atpirkimas. Nagi, ką reiškia “artėja”, aš nežinau. Gal reiškia . . .

¹⁸ Kaip neseniai mokslininkai kalbėjo per televiziją, sakė, kad žemėje yra didžiulis tūkstančių mylių lūžis, kuris nugrimis. Jo paklausė: “Jis gali nugrimzti?” Tai Los Andželas, vakarinė pakrantė. Daugelis jūsų matėte, kaip jie ėjo su radaru ir praėjo . . . nusigavo žemiau San Chosė, nuėjo iki Aliaskos, pro Aleutų salas, apie du šimtus mylių į jūrą, ir grįžo į San Diegą, nuėjo už Los Andželo ir pakilo tenai,—didžiulė kišenė.

Ir visi tie žemės drebėjimai pas mus yra vulkaniniai smūgiai toje didžiulėje samčio formos tuštumoje. Negaliu pasakyti, kaip jie—jie tai pavadino. Nežiūrint to, kai vyksta tas drebėjimas, jis sukelia tuos žemės drebėjimus, kurie pas mus vyko metų metus vakarinėje pakrantėje. Dabar ten visur įtrūkimai. Ir mokslininkai sakė, vienas . . .

¹⁹ Vienas žmogus tarė kitam: “Tai gali suirti?”

Jis atsakė: “Ne ‘gali’, bet suirs”.

Pasakė: “Bet galbūt ne mūsų kartoje?”

Pasakė: “Po penkių minučių ar po penkerių metų. Mes tiksliai nežinome, kada”.

²⁰ Šią savaitę man buvo atsiųstas laikraštis, kurio antraštės skelbė apie didžiuliu šimto tūkstančių dolerių vertės namų skilimus ir įtrūkimus, apie žmonių išsikėlimą. Ir jie nežino, kaip tai sustabdyti. Nėra būdo tai sustabdyti. Suprantate, Dievas gali daryti, ką tik panorėjęs, ir niekas Jam negali pasakyti, kaip tai daryti.

²¹ Jūs statote namus, galite vystyti mokslą, o Dievas yra mokslo kūrėjas. Kaip ketinate Jį sustabdyti? Jis gali sunaikinti žemę musėms šį rytą, jeigu tik Jis panorės. Jūs suvokiate, kad Jis gali liepti atsirasti musėms, ir per pusvalandį jų bus tirsta keturiasdešimtyje mylių, suprantate, nėra . . . ir suris žmones nuo žemės paviršiaus. Jis yra Dievas. Jis daro, ką nori. Jis Pats yra aukščiausias.

²² Na matydami visą šią įrodymų sancaupą, kad tai ta valanda, kurią mes gyvename, manau, kad gerai būtų pakartoti tuos dalykus ir surikiuoti, kadangi Antspaudai atskleisti, ir išsiaiškinti tiesą apie šiuos dalykus, kai Dievas buvo toks lojalus mums, Savo malone, kad parodė mums šiuos dalykus.

²³ Noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į Mato 24, Jėzus panaudojo terminą “Kristūs”, K-r-i-s-t-ū-s, “Kristūs”. Ne Kristus, bet “Kristūs”, daugiskaita, ne vienskaita. “Kristūs”. Taigi žodis *Kristus* reiškia “Pateptasis”. Tuomet, jei tai “patepti”, ne tiktai vienas, bet daug, patepti, “pateptieji”. Suprantate?

²⁴ Kitaip tariant, jei Jis norėtų paaiškinti, kad mes daugiau mažiau tai suprastume, Jis pasakytų: “Paskutinėmis dienomis atsiras netikri pateptieji”. Na tai atrodo beveik neįmanoma, matote, terminas “patepti”. Bet žiūrėkite, kiti žodžiai: “ir netikri pranašai”, p-r-a-n-a-š-a-i, daugiskaita.

²⁵ Na *pateptasis* reiškia “tas, kuris su žinia”. Ir vienintelis būdas paskelbti žinią yra per tą, kuris *pateptas*, ir tai bus pranašas, pateptas. “Atsiras netikrų, pateptų mokytojų”. Pranašas moko savo žinios. Patepti mokytojai, bet patepti žmonės su netikru mokymu. Pateptieji, “Kristūs”, daugiskaita; “pranašai”, daugiskaita. Ir jei yra toks dalykas kaip Kristus, vienaskaita, tuomet šie turėtų būti “pateptieji”, jų pranašystė, ko jie moko, bus kitokia, nes jie yra pateptieji, patepti.

²⁶ Na tai sekmadieninės mokyklos pamoka, mes norime pasistengti tikrai gerai išaiškinti, Raštais, ne kas ką pasakė apie tai, bet tiesiog skaitant Raštus.

Jūs galite sakyti: “Kaip taip gali būti? Ar pateptieji . . .”

²⁷ Kas jie buvo? “Kristūs”, K-r-i-s-t-ū-s, patepti. “Kristūs ir netikri pranašai”. Pateptieji, bet netikri pranašai!

Jėzus sakė, kad: “Lietus lyja ant teisiųjų ir neteisiųjų”.

²⁸ Na kai kas gali man pasakyti: “Ar tu tiki, kad tas patepimas ant tų žmonių reiškia, jog tai Šventosios Dvasios patepimas?” Taip, pone, tikra Dievo Šventoji Dvasia ant žmogaus, ir vis dėlto jie netikri.

Dabar atidžiai klausykite ir žiūrėkite, ką Jis pasakė. “Ir jie darys ženklus bei stebuklus, kad suklaidentų, jei įmanoma, net Išrinktuosius”. Ir jie patepti tikra Šventąja Dvasia. Žinau, tai skamba labai kvailai, bet mes neskubėsime ir paaiškinsime tai pagal Žodį, kad tai absoliučiai TAIP SAKO VIEŠPATS, Tiesa.

²⁹ Dabar atsiverskime savo Biblijas, tik minutėlę, Mato 5-tas skyrius ir pradėkime 45-tąją eilutę, ir šiek tiek pasižiūrėkime skaitydami šias Rašto vietas. O paskui, kai mes prieisime iki ten, na, mes pateiksime jums . . . Na, jei jums nepavyks perskaityti visko, jūs turite savo Bibliją; ir—ir taipogi galite tai perskaityti parėję namo, ir—ir perskaitykite, kas Biblijoje apie tai pasakyta.

³⁰ Dabar neskubėdami rasime pagrindinius dalykus, nes išdėstysiu stulbinantį dalyką. Kaip Šventoji Dvasia gali patepti netikrą mokytoją? Bet Jėzus sakė, kad taip bus.

Taigi Mato 5-tas skyrius, 45-ta eilutė, perskaitykite dabar. Imkime, pradėkime truputėlį aukščiau, 44-tąją.

O aš jums sakau: mylėkite savo priešus, laiminkite jus keikiančius, darykite gera tiems, kurie nekenčia jūsų, . . . melskitės už tuos, kas skriaudžia ir persekioja jus;

*Kad būtumėte vaikai savo Tėvo, kuris danguje; jis
juk leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir...
geriesiems, ir siunčia lietu ant teisiųjų ir... neteisiųjų.
(Lietus lyja ant blogųjų lygiai taip pat, kaip ir ant
gerųjų.)*

³¹ Dabar, kad surastume viską iki galo, kita pranašystė, susijusi su šia, dabar galime atsiversti Žydams 6-tąjį skyrių, kitas eilutes tolesniam ieškojimui, kur Paulius grįžta prie to paties, ką sakė Jėzus. Dabar kalba Paulius. Kol ieškote... Ir klausantieji radijo transliacijos, pasiimkite savo Biblijas ir popieriaus, dabar susiraskite tai. Žydams 6-tas skyrius, Paulius rašė žydams, rodė jiems atspindžius ir simbolius, vesdamas juos iš judaizmo į krikščionybę, rodydamas jiems, kaip visi tie seni dalykai tik pranašavo tai, kas įvyks ateityje. Taigi Paulius kalba Žydams 6.

*Todėl, palikę pradinį Kristaus (K-r-i-s-t-a-u-s,
vienaskaita) mokymą, veržkimės prie tobulumo; užuot
vėl dėję pamatus iš atsivertimo... negyvų darbų, ir iš
tikėjimo Dievu.*

*Iš...mokymo apie krikštus, rankų uždėjimo,
mirusiųjų prisikėlimo ir amžinybės teismo.*

Ir tai padarysime, jei Dievas leis.

*Kurie kartą jau buvo apšviesti, paragavo dangiškos
dovanos, ir tapo Šventosios Dvasios dalininkais,*

Noriu minutėlei atkreipti jūsų dėmesį. Ar pastebėjote, tai “dovana”; o ne “dovanos”, ne “dangiškų dovanų” dalininkai? Bet “dangiškos dovanos”, vienaskaita; “Kristus”, vienaskaita; “dovana”, vienaskaita.

*...dangiškos dovanos, ir... tapo Šventosios Dvasios
dalininkais,*

*Ir paragavo... Dievo žodžio... (ko paragavo?)...
Dievo žodžio bei ateinančio amžiaus jėgų,*

*Ir atpuolė, tu nebeįmanoma vėl gražinti naujai
atgailai, nes jie kryžiuoja sau Dievo Sūnų ir išstato jį
viešai paniekai.*

*Jeigu (klausykite) žemė... sugeria dažną lietu ir iš
jos želia želmenys, naudingi tiems, kurie ją dirba, tai ji
susilaukia Dievo palaiminimų,*

*Bet jeigu ji teželdo erškėčius... usnis, yra niekam
tikusi, greitai bus prakeikta ir galiausiai sudeginta.*

³² Dabar tai vėl palyginkite su Mato 5:24. Žiūrėkite, Jėzus sakė, kad lietu ir saulę Dievas siunčia žemei, kad žemės žmonės pasigamintų maistą ir kitką. Ir lietus siunčiamas maistui, želmenims. Bet vikiai, piktžolės lauke gauna tą patį. Tas pats lietus, kuris augina kviečius, tas pats lietus augina ir piktžoles.

³³ Kokią turėjau pamoką, kai pirmą kartą susitikau sekmininkus! Ir tai buvo man gera pamoka. Mačiau du vyrus, vienas... Niekuomet anksčiau nebuvau girdėjęs kalbant kalbomis. Vienas kalbėjo kalbomis, kitas aiškino, atvirksčiai. Sakė tiesą, sakė, kad: "Daugelis čia ši vakarą atgailaus. Moterys ir vyrai, drauge". Ir žmonės kėlėsi, irėjo prie altoriaus.

Aš pamaniau: "Kaip šlovinga!"

³⁴ Ir paskui, turėdamas tą Šventosios Dvasios dovaną, aš tiesiog kalbėjausi su tais žmonėmis, jūs žinote, kaip, atpažinimu, kad šiek tiek išsiaiškinčiau. Ir vienas iš jų buvo tikras Krikščionis, jis buvo tikras Kristaus tarnas, o kitas buvo veidmainis. Vienas iš jų, tas veidmainis, gyveno su tamsiaplauke moterimi, o būdavo su šviesiaplauke ir turėjo nuo jos vaikų. Na visa tai parodė regėjimas; negalėjo išsiginti. Ir aš pasakiau jam apie tai. Jis pažvelgė į mane ir nuėjo šalin.

³⁵ Tada aš buvau gana sutrikęs. Maniau atėjęs pas angelus, paskui norėjau sužinoti, ar nebuvau pakliuvęs pas velnius. Kaip tai galėjo būti? Aš to nesupratau. Ir ilgam palikau tai ramybėje, kol vieną dieną, kai...

Georgas Smithas, vaikinai, draugaujantis su mano dukterimi, vakar mes nuėjome prie seno malūno, kur aš einu melstis.

Ir po poros buvimo tenai dienų Šventoji Dvasia man pateikė šią Rašto vietą. "Nes į žemę lyja dažnas lietus ir iš jos želia želmenys, bet erškėčiai ir usnys gyvena tuo pačiu lietuimi, tačiau kurie galiausiai bus sudeginti". Gyvenantys iš to paties gyvenybę teikiančio Dievo šaltinio. Tuomet aš tai supratau. "Iš..." Jėzus sakė: "Iš vaisių jie pažįstami".

³⁶ Taigi lietus lyja ant natūralios žemės augmenijos, tai simbolis Dvasinio lietaus, teikiančio Amžinąjį Gyvenimą, lyjančio ant Bažnyčios, mes jį vadiname ankstyvučiu ir vėlyvučiu lietuimi. Ir lyja, liejasi iš Dievo Dvasios ant Jo Bažnyčios.

³⁷ Stebėkite, tai labai neįprastas dalykas. Suprantate? Kai tos sėklos pateko į dirvą, nežiūrint to, kad jos tenai pateko, iš pradžių tai buvo erškėčiai. Bet į dirvą pateko kviečiai, ir augalas, iš pradžių buvo augalas. Ir kiekvienas augalas dar kartą save pateikia, parodo, kas buvo pačioje pradžioje.

³⁸ "Ir jie suklaidentų Išrinktuosius, jei tik būtų įmanoma", nes jie gauna tą patį lietuį, tą patį palaiminimą, rodo tuos pačius ženklus, tuos pačius stebuklus. Suprantate? "Jie suklaidins ar suklaidentų Išrinktuosius, jei tik būtų įmanoma". Na erškėtis negali nebūti erškėčiu, taipogi ir kvietys negali nebūti kviečiu; taip kiekvienam pradžioje nulėmė Kūrėjas. Tai Išrinktieji. Tas pats lietus!

³⁹ Saulė kyla ryte ir nušviečia žemę, taip buvo šioje žemėje ir tą dieną, kurią mes gyvename. Ir saulė, ta pati saulė, kuri kyla rytuose, tai ta pati saulė, kuri leidžiasi vakaruose. Ir saulė siunčiama, kad subrandintų žemėje grūdus, iš kurių sudaryti mūsų kūnai.

⁴⁰ Mes gyvename negyva materija. Tai vienintelis būdas gyventi. Ir jei kažkas kiekvieną dieną turi mirti, kad tu gyventumei, natūraliai, tuomet ar ne tiesa, kad jei tavo . . . Tavo kūnas turi gyventi negyva materija, tai natūralus gyvenimas, tuomet tau reikia, kad kažkas numirtų, dvasiškai, kad išgelbėtų tavo dvasinį gyvenimą. Ir Dievas tapo materialus, kūnas, ir numirė, kad mes galėtume gyventi. Jokia bažnyčia, niekas kitas pasaulyje negali tavęs išgelbėti, tiktai Dievas. Tai vienintelis dalykas, kuriuo jie gyvena.

⁴¹ Dabar sekime Raštus. Jėzus yra Žodis. “Pradžioje buvo Žodis. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų. Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą. Ir Žodis tapo kūnu, Kuris gyveno tarp mūsų”. “Žmogus gyvens ne viena duona”, fiziškai, “bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų”. Taigi jūs matote, mes gyvename Žodžiu, ir tai yra Dievas.

⁴² Taigi pakyla saulė ir brandina grūdus. Na ji nesubrandina visų iš karto. Jie bręsta, pastoviai noksta, kol subręsta varpa.

Taip yra ir šiandieninei Bažnyčiai. Ji prasidėjo nuo kūdikystės, tamsiaisiais amžiais, kai buvo dirvoje. Dabar subrendo. Ir mes matome tai, tobulai, kaip Dievas visuomet per gamtą . . .

⁴³ Tu negali suardyti gamtos. Tai šiandienos klausimas. Mes sprogdiname bombas vandenyne, griaudami ir naikindami viską aplinkui atominėmis bombomis. Jūs pastoviai vis daugiau sunaikinate grunto, išitraukiate jį tai. Pjaunate medžius; vėtros užgrius ant jūsų. Tvenkiate upes; jos užtvins.

Jūs turite ieškoti Dievo valios tai darydami ir laikytis jos. Mes denominavome žmones bažnyčiose ir organizacijose; pažiūrėkite, ką mes turime! Likite Dievo numatytame kelyje.

⁴⁴ Bet, jūs matote, “Jis siunčia lietu”,—grįžtame prie mūsų temos,—“ant teisiųjų ir neteisiųjų”. Jėzus jums sako Mato 24, kad laiko pabaigoje bus ženklas.

Na, jei apie tą ženklą turi būti sužinota tik laiko pabaigoje, tuomet tai turi būti po tų Antspaudų atvėrimo. Suprantate? Tai pabaigos ženklas. Tai bus, kai įvyks šie dalykai, tai bus laiko pabaigoje. Ir tai bus ženklas, na, kad Išrinktieji nesuspainiotų tuose dalykuose. Jūs tai suvokiate? Tuomet tai turi būti apreiškta, atidengta.

⁴⁵ Žiūrėkite: ir kviečiai, ir piktžolės gyvena tuo pačiu Patepimu iš Dangaus. Abu džiūgauja dėl Jo.

Aš tai prisimenu, grįždamas prie to pavyzdžio aną dieną Greeno malūne. Aš—aš mačiau tą regėjimą. Buvo didžiulis žemės plotas ir visa dirva apdirbta diskiniu kultivatoriumi. Ir pirmas ėjo Sėjėjas. Noriu, kad būtumėte atidūs. Stebėkite, kas eina pirmas ir kas eina paskui. Ir kai tas Žmogus, apsilvilkęs baltai, ėjo dirva, sėdamas sėklas, už Jo ėjo žmogus, apsilvilkęs tamsiai, atrodė kaip pasalūnas, slinko už Jo, sėdamas piktžoles. Ir po to aš pamačiau augančius abu pasėlius. Ir kai jie užaugo, vieni buvo kviečiai, o kiti—piktžolės.

Užėjo sausra, tuomet atrodė, kad ir tie, ir tie nuleido galvas, prašydami lietaus. Paskui žemę uždengė didžiulis debesis ir praplūpo lyti. Kviečiai pakilo ir pasakė: “Garbė Viešpačiui! Garbė Viešpačiui!” Ir piktžolės pakilo ir sušuko: “Garbė Viešpačiui! Garbė Viešpačiui!” Toks pat rezultatas. Abu kenčia, abu netoli žūties. Ir tuomet kviečiai pakyla ir ištrokšta. Kadangi tai buvo tas pats laukas, tas pats daržas, ta pati vieta, tokie patys želmenys, tuo pačiu išauga kviečiai ir išauga piktžolės. Atkreipkite dėmesį, tas pats patepantis vanduo augina kviečius, augina piktžoles.

⁴⁶ Ta pati Šventoji Dvasia, patepanti Bažnyčią, suteikianti troškimą gelbėti sielas, suteikianti jėgą daryti stebuklus, Ji krenta ant neteisių lygiai taip pat, kaip ir ant teisių. Lygiai ta pati Dvasia! Na jūs negalite to pakeisti ir kitaip suprasti Mato 24:24. Jis pasakė: “Atsiras netikrų Kristų”, netikrų, pateptųjų. Patepti tikru Dalyku, bet netikri To pranašai, netikri To mokytojai.

Kas verčia žmogų norėti būti netikru mokytoju to, kas yra Tiesa? Dabar po kelių minučių prieisime prie žvėries ženklų ir jūs pamatysite, jog tai—denominacija. Suprantate? Netikri mokytojai; netikri, patepti. Patepti Kristūs, bet netikri mokytojai. Tai vienintelis būdas jums tai suprasti.

⁴⁷ Kaip neseniai pasakojau šitai. Galimas dalykas, kad pasakojau, nes mus transliuoja visoje šalyje. Kartą kalbėjausi su draugu, kuris širyt išvyksta į Arizoną. Ir jis turėjo citrusų plantaciją. Pas jį augo medis, tai buvo apelsinmedis, kuris vedė greipfrutus, citrinas, mandarinus, hibridinius mandarinus. Ir aš pamiršau, kiek skirtingų vaisių augo ant to vieno medžio. Aš tariau tam žmogui, pasakiau: “Kaip tai? Koks tai medis?”

Jis tarė: “Pats medis yra apelsinmedis”.

Aš tariau: “Kaip ant jo išaugo greipfrutai? Kodėl ant jo auga apelsinai?”

Jis pasakė: “Jie yra įskiepyti”.

Aš tariau: “Suprantu. Gerai, na”,—pasakiau,—“na, o kitais metais, kai šis medis išaugins kitą vaisių derlių”,—jie visi prinoksta beveik tuo pačiu metu, aš tariau,—“tuomet išaugs visi apelsinai. Jei tai navel apelsinmedis, jis duos navel apelsinus, argi ne, pone?”

Jis pasakė: “Ne, pone. Kiekviena įskiepyta šaka ves pagal savo rūšį”.

Aš tariau: “Jūs turite galvoje, kad ta citrinos šaka ves citrinas iš to apelsinmedžio?”

Jis pasakė: “Taip, pone”.

“O greipfruto ves greipfrutus iš to apelsinmedžio?”

Jis tarė: “Taip, pone. Tai tokia įskiepytos į jį šakos prigimtis”.

Pasakiau: “Garbė Dievui!”

Jis tarė: “Ką turite galvoje?”

Aš pasakiau: “Dar vienas klausimas. Na ar tas apelsinmedis kada nors vėl ves apelsinus?”

Jis pasakė: “Kai išaugins kitą šaką”. Kai išaugins kitą šaką, ne įskiepytą. Bet jie visi yra citrusiniai vaisiai ir gyvena citrusinio medžio citrusine gyvybe.

⁴⁸ Aš tariau: “Štai kas! Metodistai leis metodistus, kiekvieną kartą. Baptistai leis baptistus, kiekvieną kartą. Katalikai leis katalikus, kiekvieną kartą. Bet gyvojo Dievo Bažnyčia iš pat šaknų pateiks Kristų, kiekvieną kartą Žodį, jei kada išleis Savo pačios šaką”.

⁴⁹ Na jūs galite įskiepyti, matote. Visi: greipfrutas, citrina, hibridinis mandarinas, mandarinas, kokie bebūtų citrusiniai vaisiai, visi gali augti tame medyje; klaidingai liudydami apie tą medį, gyvendami tame medyje. Jūs suprantate tai? Jie gyvena ir tarpsta iš tos tikros gyvybės, esančios tame medyje.

Taigi Mato 24:24, gyvena tuo pačiu Gyvenimu, bet nuo pat pradžių neteisūs. Jie klaidingai liudija apie tą Medį! Tai apelsinmedis, vis dar citrusinis medis. Ir jie kalba: “Ši bažnyčia, ši denominacija patvirtina Kristų”, ir klaidingai krikštija, klaidingai liudija Žodį, sakydami, jog Dievo jėga buvo tik mokiniuose.

Pats Jėzus sakė: “Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją kiekvienai šakai, kuri...medžiui, kuris ves, kiekvienai medžio šakai. Ir šie ženklai lydės tikrąsias šakas”. Kur? Kol tai yra Medis, kol Jis leidžia šakas,—iki pasaulio pabaigos. “Mano Vardu jie išvarinūs demonus; kalbės naujomis kalbomis; ims gyvates; gers mirtinuos nuodus; dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks”. Matote, kokią valandą gyvename? Matote, ką sakė Jėzus?

⁵⁰ Atminkite, tai—laiko pabaigoje, ne Veslio laikais ar anuomet. Taigi laiko pabaigoje tai turi įvykti.

Dabar sekite Raštus; tegu Jie liudija. Jėzus sakė: “Tyrinėkite Raštus, nes Juose manote ar tikite turį Amžinąjį Gyvenimą, o Jie liudija apie Mane”. Kitaip tariant, jei tas

medis kada nors išleis šaką... “Aš esu Vynmedis, Medis; jūs esate šakos. Kas Manimi tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau”, švento Jono 14:12.

⁵¹ Taigi: “Kas pasilieka Manyje, tas...tas, kuris buvo Mano šaknyje nuo pradžių”.

Todėl Jėzus buvo Dovydo Šaknis ir Palikuonis. Jis buvo prieš Dovydą, Dovyde ir po Dovydo, Dovydo ir Šaknis, ir Palikuonis; Rytinė Žvaigždė, Rožė iš Sarono, Slėnių Lelija, Alfa ir Omega; Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. “Jame kūniškai gyvena Dievybės pilnatvė”. Dovydo ir Šaknis, ir Palikuonis!

“Tas, kas yra išrinktasis Gyvenimas, numatytasis Gyvenimas, yra Manyje”, o Jis yra Žodis, “nuo pradžių; kai jis ateis, duos Mano vaisius”. Švento Jono 14:12.

Bet kiti gyvens tuo pačiu, vadindami save Krikščionimis ir tikinčiaisiais. “Ne visi, kurie sako: ‘Viešpatie, Viešpatie’, įeis”.

Taigi ir tai įvyks, ir bus parodyta paskutinėmis dienomis, “kai Dievo paslaptys bus užbaigtos”, prie to truputėlį vėliau prieisime.

⁵² Šie medžiai: tikras vynmedis ir netikras vynmedis! Jūs girdėjote mane, pamokslaujantį apie tai prieš daug metų, kaip jie augo drauge. Ėmiau juos kaip individus ir parodžiau tai nuo Kaino ir Abelio, dviejų vynmedžių, susitikusių prie aukuro; abu religingi, abu patepti, abu trokštantys gyvenimo ir garbinantys tą patį Dievą. Vienas buvo atstumtas, o kitas priimtas.

Ir vienintelis būdas, kaip tas priimtasis galėjo padaryti kitaip, nei jo brolis,—tai buvo jam apreiškta. Nes Biblijoje paskyta: “Tikėjimu...” Žydams 11-tas skyrius: “Tikėjimu Abelis aukojo geresnę auką Dievui negu Kainas, Dievas paliudijo, kad jis buvo teisus”.

Jėzus, pasakė, dvasinis apreiškimas, Kas Jis buvo! “Kuo žmonės Mane, žmogaus Sūnų laiko?”

Jis pasakė, Petras pasakė: “Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus”.

“Palaimintas tu, Simonai—Simonai, Jonos sūnau; ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė. Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tai apreiškė. Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią”, (kas?) tikras Žodžio apreiškimas. Vėlgi tikrasis Vynmedis. “Abelis, tikėjimu!”

Jūs sakėte: “Tai ne apreiškimas”.

⁵³ Kas yra tikėjimas? Tikėjimas—tai kažkas, kas tau apreiškta; to dar nėra, bet tu tiki, kad bus. Tikėjimas yra Dievo valios apreiškimas. Taigi per apreiškimą!

⁵⁴ O šiandieninės bažnyčios netgi netiki dvasiniu apreiškimu. Jie tiki dogmatiniu kokios nors sistemos mokymu. “Tikėjimu Abelis aukėjo geresnę auką Dievui negu Kainas, Dievas paliudijo, kad jis buvo teisus”. Amen. Tikiuosi, jūs tai suprantate. Matote, kur mes gyvename? Matote tą valandą?

Neseniai kalbėjau su džentelmenu, Krikščioniu, mokytu žmogumi ir džentelmenu. Jis pasakė: “P. Branhamai, mes atsisakome visokių apreiškimų”.

⁵⁵ Aš pasakiau: “Tuomet jūs turite atsisakyti Jėzaus Kristaus, nes Jis yra Dievo apreiškimas, Dievas, apsireiškęs žmogaus kūne”. Kol to nematote, tol esate pražuvę.

Jėzus sakė: “Kol netikėsite, kad Aš esu Jis, mirsite savo nuodėmėse”. Jis yra Dievo apreiškimas, Dievo Dvasia, apsireiškęsi žmogaus pavidalu. Jei tuo netikite, esate pražuvę. Darote Jį trečiuoju asmeniu, antruoju asmeniu, ar kitais asmenimis, tik ne Dievu, esate pražuvę. “Jei netikėsite, kad Aš esu Jis, mirsite savo nuodėmėse”. Apreiškimas!

⁵⁶ Nenuostabu, kad jie negalėjo Jo suprasti. “Niekas negali ateiti pas Mane, jei Mano Tėvas jo nepatraukia. Ir visi, Man Tėvo duoti”, iš šaknų, “ateis pas Mane”. Matote? Jūs tai suprantate? O, kaip mes turėtume Jį mylėti, garbinti Jį, šlovinti Jį; pamatyti Dvasios vaisių paskutinėmis dienomis ir Nuotakos Medį, nokstantį laiko zenite!

⁵⁷ Tikras vynmedis ir netikras vynmedis, abu turėjo tą patį patepimą. Vanduo liejosi ant jų abiejų. Nenuostabu, kad Jis mus perspėjo: “Suklaidintų, jei būtų įmanoma, net Išrinktuosius”.

⁵⁸ Atkreipkite dėmesį: abu atrodė taip pat. Abu taip pat patepti. Bet žiūrėkite: “Pagal jų vaisius. . .” Kaip atpažinote juos?

Iš kur žinote, kad tai ne apelsinas? Nes veda greipfrutus. Dėl vynmedžio viskas gerai, jis gyvena tame medyje, bet veda greipfrutus. Jis nepanašus į pirmąjį.

Ir jei kokia bažnyčia sako, kad jie “tiki, jog Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius”, o atsisako Jo Jėgos, atsisako Jo darbų, atsisako Jo Žodžio; jei—jei. . . Bažnyčia, tikinti Jėzumi Kristumi, darys Jėzaus Kristaus darbus, turės Jėzaus Kristaus Gyvenimą. O jei to nėra, nesvarbu, kad Gyvybė plūsta į ją; jei ji nepaskirta nuo pat šaknų, kiekvieną kartą ves greipfrutus ar dar ką nors. Tačiau jei tai paskirta Gyvybė, nuo pat šaknų, tai duos Jėzų Kristų, tą patį vakar, šiandien ir per amžius, jei tai Žodis, kylantis iš Šaknies. Kuri, Jis yra Šaknis, laiko pradžia.

⁵⁹ Žiūrėkite, bet tai, ką jie pateikia, kalbą ką kita. “Iš jų vaisių”,—Jėzus sakė,—“pažinsite juos”. “Žmogus neskina vynuogių nuo usnių”, netgi jei usnys augtų vynmedyje. Tai būtų įmanoma, bet vaisius tai parodytų.

Kas yra vaisius? Žodis, nes kiekvienam vaisiui tam tikras metas. Štai kas yra, jų mokymas. Mokymas ko? Mokymas apie laiką, koks yra metas. Zmogaus doktrina, denominacinė doktrina, bet, ar Dievo Žodis tam tikram metui?

Na laikas taip greitai bėga, galėtume apie tai ilgai kalbėti. Bet esu tikras, kad jūs, esantys čia ir visoje šalyje, suprantate, ką aš mėginu jums pasakyti, nes mes nebeturime laiko ilgiau prie to sustoti.

⁶⁰ Bet jūs galėjote pastebėti, kad Patepimas krenta ant neteisiųjų, netikrų mokytojų ir verčia juos daryti lygiai tai, ko Dievas jiems liepė nedaryti; bet jie tai darys vis tiek. Kodėl? Jie negali to nedaryti. Kaip gali usnis būti kuo nors kitu, o ne usnimi? Nesvarbu, koks geras lietus lyja ant jos, ji turi būti usnimi. Dėl to Jėzus pasakė: “Jie bus taip arti, kad suklaidintų net Išrinktuosius”, kurie yra šaknyse, “jei tik būtų įmanoma”, bet nėra įmanoma. Kviečiai negali duoti nieko kito, tik kviečius; tai viskas, ką jie gali duoti.

⁶¹ Atkreipkite dėmesį. Atminkite, Dievas nėra organizacijos kūrėjas. Velnias yra organizacijos kūrėjas. Aš tai įrodžiau Žodžiu, nuo pradžių iki galo, vėl ir vėl; nebegrišime prie to šįryt. Mes žinome, kad Dievas neorganizavo žmonių, nebūrė jų į organizaciją. Praėjo šimtai metų po paskutiniojo mokinio mirties, kai jie sudarė pirmąją organizaciją. Tai visuomet rodė nesėkmę. Jei ne, tuomet kodėl šiandien nėra tarp mūsų meilės—tarp metodistų, baptistų, presbiterionų, katalikų ir visų kitų? Kodėl tada mūsų nelydi Dievo darbai, kodėl kiekviena bažnyčia turi ne tą patį pagrindą, ne Žodį? Šie dalykai išskiria žmones, brolystę. . . Mes, kaip niekada, esame toli nuo Dievo, kalbant apie bažnyčias.

⁶² Na mums šneka: “Visa tai senovėje vyko kaip pavyzdžiai mums pamokyti, papeikti, perspėti”. Visa tai Senajame Testamente vyko, pranašavo, kad mes pamatytume, kas bus Naujajame Testamente mūsų dienomis.

Lygiai taip, jei tu niekada nebūtumei matęs savo rankos, pažvelgtumei ir pamatytumei ant sienos šešėlių, kurį mestų ranka, esanti šviesoje, jei matosi penki pirštai šešėlyje, negatyve; ir tu tiesi savo rankas, pozityvą, link—link negatyvo, jos turi pasiekti tuos penkis pirštus.

Kaip Biblija sako mums, kad: “Senasis Testamentas tėra šešėlis, simbolis naujų dalykų, ar to, kas bus; ne pats dalykų vaizdas, bet šešėlis, simbolis to, kas bus”.

⁶³ Grįžkime ir pažiūrėkime, ar taip buvo kokiam kitame laikotarpyje. Ar sutinkate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Taip mes sužinosime, įrodysime, nuo pradžių iki galo, Žodžiu; ne kokio nors žmogaus idėjomis, kokia nors teorija.

Man nerūpi, kas jis; net kuris kitas žmogus, aš ar dar kas nors, “Jei jis kalba ne pagal įstatymą ir pranašus, nėra jame Šviesos”. Matote? Šitaip pasakyta Biblijoje. “Tegu kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Mano—tiesa”, nesvarbu, kas tai.

⁶⁴ Dabar grįžkime ir išsiaiškinkime, ar tai kada nors įvyko, kad parodytų mums pavyzdį.

Grįžkime dabar prie Išėjimo Knygos ir pakalbėkime apie asmenybę, vardu Mozė, Dievo siųstą pateptąjį pranašą, su Dievo Žodžiu ir Dievo valia jo kartai. Kadangi Dievo Žodis visuomet eina nepertraukiamai, Jis pasakė: “Jis nieko nedaro, pirmiausia To neapreiškęs Savo pranašams”. Paskui Jis veikia. Suprantate?

Na Jis negali meluoti. Jis negali meluoti ir likti Dievu. Ne, pone. Jis turi likti teisingas. Jame nėra melo. Jis. . .

Ir Jis negali To pakeisti. Jei Jis pakeis, tada Jis ne Dievas; Jis padarė klaidą. Jis turi būti begalinis. O begalinis negali padaryti klaidos. Suprantate? Taigi, ką Dievas pasako, Amžinai teisu. Suprantate? Ir Jis tai pažadėjo. Taigi žiūrėkite, Biblijoje visur lydi nepertraukiamumas.

⁶⁵ Taigi Dievas Abraomui žadėjo, kad jo sėkla bus svetimšalė svetimijoje šalyje keturis šimtus metų, paskui Jis išves ją didžia galybės ir jėgos ranka, parodys Savo ženklus ir stebuklus žmonėms, su kuriais jie gyvena. Pažado laikas priartėjo. Žmonės tai užmiršo. Pas juos buvo fariziejai ir sadukiejai, ir taip toliau, denominacijos. Tačiau staiga pasirodė Dievas ir išvedė iš visų jų.

Dievas niekuomet, jokią dieną, jokių laiku nepašaukė pranašo iš denominacijos. Ne, pone. Jis taip suvystytas, kad negalėtų to padaryti; jis turėtų likti toje denominacijoje.

⁶⁶ Mozė, žmogus, siųstas nuo Dievo, su Dievo Žodžiu, ir savo kelionėje, vesdamas Izraelį į pažadėtąją žemę, tiksliai pagal Dievo įsakymą, jis sutiko kitą pranašą, kitą pateptąjį, kuris buvo pateptas tikru Šventosios Dvasios patepimu, koks buvo ir ant Mozės. Būtent taip. Jis buvo pranašas. Šventoji Dvasia buvo ant to žmogaus. Jo vardas buvo Balaamas. Mes visi esame susipažinę su juo. Na, o lygiai tas pats, lygiai tai—tai, ką tas žmogus sakė prieš du tūkstančius aštuonis šimtus metų, vis dar vyksta. “Tu esi kaip vienaaragis, o Izraeli. Kas tave laimina, tas bus palaimintas. Kas tave prakeikia, tas bus prakeiktas. Tavo jėga ir galia, kokios teisios yra tavo palapinės, o Jokūbai!” Matote, jis nieko negalėjo padaryti. Jis atėjo tenai, turėdamas širdyje tikslą prakeikti žmones.

⁶⁷ O, jūs, netikri mokytojai, klausantys šių juostų visus šiuos metus ir matantys, kaip Dievas tiksliai patvirtina, ką Jis sakė, jūs įsigilinę į savo studijas ir žinote, jog tai Tiesa; ir dėl savo denominacinių skirtumų jūs priešinatės ir sakote savo žmonėms, jog taip nėra. Vargas jums! Jūsų laikas priartėjo.

68 Balaamas, pateptas ta pačia Dvasia, kuri buvo ant Mozės. Koks buvo skirtumas? Mozės mokymas buvo tobulas. Biblijoje pasakyta, Antrame Petro, kad tai buvo “Balaamo mokymas”, kurį priėmė Izraelis, už kurį Dievas neatleido. Nedovanotina nuodėmė! Nė vienas iš jų nebuvo išgelbėtas, nes jie pasitraukė nuo Dievo palaiminimų ir matė Dievo ranką, judančią per šį galingą pranašą, ir matė tai tiksliai patvirtinta Dievo. Ir, nes, kitas pranašas atėjo su priešingu mokymu ir priešinosi Mozei, ir mėgino įrodyti žmonėms, kad Mozė klydo. Ir Datanas, Korė, ir daugelis jų sutiko su juo ir mokė Izraelio vaikus ištvirkauti, sekti jo organizaciją, kad “Mes visi tokie patys”.

“Ar mes metodistai, baptistai, presbiterionai ar sekmininkai, kas bebūtume, mes tokie patys”.

69 Mes ne tokie patys! Jūs išskirti žmonės, šventi Viešpačiui, pašvęsti Žodžiui ir Dievo Dvasiai duoti tos dienos Jo pažado vaisių. Ir jūs nesate iš jų! Žinau, kad tai labai griežta, bet tai lygiai ta pati Tiesa. Pašvęsti tarnavimui šiomis paskutinėmis dienomis! “Išeik iš jų tarpo”.

70 Taigi “Balaamo mokymas”, ne Balaamo pranašystė. Ji buvo gera. Tai buvo Dievas. Kiek tuo tikinčių? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Balaamo pranašystė buvo išties teisinga, nes Jis nieko kito negalėjo pasakyti. Dievo patepimas nepasakys nieko kito, ir Dievas patvirtino tai, įrodydamas, jog tai Tiesa. Bet ten buvo “Balaamo mokymas”.

71 Dabar sulyginkite tai su Mato 24:24. Pateptieji, bet jų mokymas klaidingas. Trejybės ir visi tie panašūs dalykai; klaidinga, antikristas!

Aš tikiuosi, kad jūsų jausmai nebus užgauti. Ir nepadėkite telefonų. Nesikelkite ir neišeikite. Tiesiog sėdėkite tyliai ir pažiūrėkime, ar Šventoji Dvasia neatvers to mums, ar neįrodys to mums. Jūs sakote: “Bet tai. . .” Kuo jūs betikėtumėte, tik sėdėkite tyliai ir klausykitės. Ir paprašykite Dievo, kad atvertų jūsų širdį, tada jūs išsiaiškinsite ar esate erškėtis, ar usnis, ko laikotės. Suprantate?

72 Nagi net Judas, “jis buvo paskirtas pasmerkimui”, sėdėjo priešais Jėzų. Ir Jėzus pasakė jam: “Tu esi tas. Ką ketini daryti, ir ką turi padaryti, daryk tai greitai”. Jis žinojo, ką darė, bet už tuos trisdešimt sidabrinių ir dėl populiarumo pardavė Viešpatį Jėzų Kristų. Vienas iš Jo mokinių, bažnyčios išdininkas, Jėzus pavadino Jį “draugu”. Matote? Biblijoje pasakyta: “Jis buvo gimęs pražūtis sūnus”, lygiai kaip Jėzus buvo gimęs Dievo Sūnus. “Suklaidintų, jei būtų įmanoma, net Išrinktuosius”.

73 Atidžiai sekite, studijuojame toliau. Imsime kitą pavyzdį iš Karalių Knygos. Tuomet buvo pranašas, kurio vardas Michėjas. Jis buvo Imlo sūnus, jis buvo pranašas. Jis buvo.

O ten buvo kitas pranašas, vadas pranašų organizacijos, pateptųjų. Biblijoje paskyta, kad jie buvo „pranašai“, lygiai kaip Jis pasakė, kad Balaamas buvo pranašas, pateptieji.

Ir tenai buvo vienas tarp jų, vardu Michėjas, jis buvo Dievo pateptas ir Dievo siųstas su Dievo Žodžiu.

Tenai buvo vienas, Sedekijas, kuris manė esąs siųstas Dievo. Jis buvo Dievo pateptas, bet jo mokymas prieštaravo Dievo Žodžiui. „Atsiranda netikri Kristūs, rodo didelius ženklus, suklaidintų, jei būtų įmanoma, net Išrinktuosius“.

⁷⁴ Žiūrėkite, abu jie, abu jie patepti. Na, kaip galite atpažinti, kuris tikras, kuris ne? Žiūrėkite, ką Žodis pažadėjo Achabui. Pranašas, buvęs priešais jį, Elijas, vienas didžiausių to laikotarpio pranašų, buvo patvirtintas pranašas. Tas patvirtintas pranašas sakė, kad: „Kadangi Achabas padarė tokį blogį, šunys laižys jo kraują; atėmė Naboto gyvybę. Ir šunys ės Jezabelę, ir . . . jos kūnas bus trąša laukuose“. Na, ir kaip tu gali laiminti tai, ką Dievas prakeikė? Ar kaip gali prakeikti, kaip Balaamas sakė, tai, ką Dievas palaimino? Matote?

Bet tie pranašai buvo nuoširdūs. Jokių abejonių, kad jie buvo geri, gerbiami žmonės. Nes, kad būtumei pranašu Izraelyje, turi būti gerbiamu ar netgi izraelitu. Jei ne, tave užmuš akmenimis. Jie buvo gerbiami žmonės. Jie buvo protingi žmonės. Jie buvo išsimokslinę žmonės. Jie buvo Achabo, tautos išrinkti. (Suprantate, Sese Wright?) Tautos išrinkti, labai derantys . . .

⁷⁵ Taigi, kai Michėjas matė regėjimą, jis savo širdyje žinojo, ką Žodis pasakė, bet jis norėjo pamatyti, ką Dvasia, esanti jame, jam pasakys.

Taip jie liepė jam, jie pasakė: „Tu pasakyk tą patį, ką tie kiti pranašai sako. Ir kai tu tai padarysi, na, tu būsi, mes vėl su tavimi bendrausime, be abejo. Supranti? Mes padarysime tave vienu iš mūsų. Mes vėl priimsime tave į mūsų denominaciją. Tu . . . Mes žinome, kad tu esi pranašas, bet tu visuomet kalbi pragaištingai. Tu visuomet neši Achabui nelaimę. Na, o Sedekijas, pagrindinis žmogus, popiežius ar . . .“ kas jis bebūtų. „Na jis palaimino Achabą ir pasakė: ‘Eik tai daryti’. Dabar tu pasakyk tą patį, Imlai. Na tu tesi vargšelis. Tu visiškai neturi jokios bendruomenės. O tie vaikinai turi milijonus. Visa tauta už juos. Dabar tu sakyk tą patį, ką ir jie, žiūrėk, ką tu padarysi: tu—tu valgysi žemės turtą“. Jis kalba ne tam žmogui!

⁷⁶ Kas, jei būtų buvę pasakyta: „Michėjau, ar gali rasti koki trūkumą Sedekijuje?“ „Ne“. „Ar tu kada sugavai jį, darantį nuodėmę?“ „Ne“. „Ar girdėjai, kad jis ką nors keiktų?“ „Ne“. „Ar tu kada nors sugavai jį girtą?“ „Ne“. „Ar gali abejoti jo

išsilavinimu?” “Ne”. “Ar manai, jog jo daktaro laipsnis netikras?” “Ne”. “Tu manai, kad jo—jo filosofijos mokslų daktaro laipsnis teisingas?”

“Žinoma. Jį suteikė Sinedriono taryba; manau, kad visa taryba, manau, kad viskas gerai”.

“Na tuomet kodėl tu neprisidedi prie jo?”

“Nes jis ne Žodyje!”

⁷⁷ Na mums viskas paskui išaiškės, panašiai kaip prieš tai dėl Elijo pranašo. Ir jei tu esi Dievo vaikas, tu liksi su šios Biblijos pranašu. Tai Žodis. Atkreipk dėmesį į valandą, laikotarpį.

⁷⁸ Na, o jei Sedekijas būtų pasakęs: “O, aš žinau, kad taip sakė pranašas, bet tai ateinančiai kartai. Tai tolimai ateičiai?”

Jis pasakė: “Palauk, kol aš pamatysiu regėjimą nuo Dievo, ir paskui tau pasakysiu”.

Tarė: “Tuomet tu pasakysi tą patį?”

Jis atsakė: “Aš pasakysiu tik tai, ką Dievas pasakys; nieko kita, nieko daugiau. Aš negaliu pridėti nei žodžio prie To ar atimti nors Žodį iš To”.

Tą naktį maldoje Viešpats atėjo pas jį regėjime. Jis išėjo kitą rytą, jis pasakė . . .

Yra dvejopi pranašai!

⁷⁹ Didžiausias žmogus tautoje, kariniu ir nacionaliniu atžvilgiu, buvo Sedekijas. Jis buvo pagrindinis pranašas, prie karaliaus. Jis buvo visų kitų pranašų vadovas, organizacijoje. Jo organizacija jį padarė visų jų vadu; galimas dalykas, labiausiai apsiskaitęs, labiausiai išsilavinęs, tinkamiausias darbu. Ir jis buvo pateptas Šventąja Dvasia, nes jis vadinosi “pranašu”. Žinoma, ne koks paprastas pranašas, jis buvo žydų pranašas. Dabar stebėkite jį.

⁸⁰ Sedekijas pasakė: “Viešpats kalbėjo man: ‘Padaryk Man du ragus iš geležies’, simbolis”. Pranašas paprastai pateikia simbolius. “Jis pasakė: ‘Pasidaryk ragus iš geležies’. Šventoji Dvasia man pasakė: ‘Pasiimk juos’, Patepimas, mane palaiminęs”. Nesupraskite to kaip švento dalyko, bet kad pasiektume esmę. “Šventoji Dvasia, kuri kalba kalbomis per mane, Tas, kuris patvirtino mane, Jis pasakė: ‘Pasiimk šituos ragus ir pasakyk karaliui, kad jis su jais išstums sirus iš šalies. Ir Aš gražinsiu jam žemę, kuri teisingai priklauso Izraeliui, bažnyčiai’.”

Broliai, tai labai svarbu, panašiai kaip prie Balaamo. Balaamas kalbėjo iš pagrindų lygiai taip pat, kaip ir Mozė. Mozė . . . Tikras Dievo skaičius yra septyni. Ir Balaamas sakė: “Pastatydink man septynis aukurus; paruošk septynias

nesuteptas aukas, veršius ir septynis avinus”. Tai kalbama apie Dievo Sūnaus atėjimą. Iš pagrindų jis buvo toks pat teisus, kaip ir kiekvienas jų.

⁸¹ Ir štai Sedekijas, lygiai taip pat iš pagrindų teisus: “Nes ši žemė priklauso mums. Na, o tie sirai ir filistinai kemša savo pilvus, ir jų vaikai, ir taip toliau,—mūsų priešai, kai tuo tarpu mūsų vaikai neturi ką valgyti! Nagi, Dievas atidavė mums šią žemę!”

Broliai, tai geras argumentas. Spėju, kad jis išrėkė tai Izraeliui, ir jie atsišaukė, kiek tik gerklės leido. Na dabar aš kalbu apie šiandieną. Manau, kad sekate mane. Visi šaukiantys, rėkiantys!

⁸² Ar prisimenate apie Dovydą iš praėjusio sekmadienio? Suprantate? Jūs, klausantys per radiją ar telefonu; kurie neklausėte praėjusio sekmadienio Žinios, būtinai pasiklausykite. *Mėginimas pasitarnauti Dievui, kai nesi tam paskirtas*, neturi reikšmės, kaip nuoširdžiai, gerai, to Dievas visiškai nepriima. Suprantate?

Taigi štai Sedekijas, manantis esąs teisus.

⁸³ Michėjas tarė: “Leiskite paklausti Dievo”. Jis atėjo kitą rytą su TAIP SAKO VIEŠPATS. Jis savo regėjimą patikrino su Žodžiu.

⁸⁴ Na, jei jis būtų pasakęs Sedekijui: “Ar žinai, ką Biblijos pranašas sakė atsitiksia tam vyrui?”

⁸⁵ “Bet ne ši kartą, nes šis žmogus yra gerbiamas. Jis stengiasi”. Nepraleiskite šito. “Jis stengiasi sugražinti bažnyčiai tai, kas priklauso bažnyčiai. Jis stengiasi gražinti jos nuosavybę”, ne Dvasinius dalykus; jei taip būtų buvę, jis būtų sukrėtęs visą tautą kaip Elijas. Bet stengėsi duoti jiems materialių dalykų: “Mes turime nuosavybę. Mes didelė organizacija. Mes jai priklausome. Mes visi, visi jūs, žmonės, jūs, protestantai, turėtumėte prisijungti prie mūsų”. M-hm.

Mes prieisime prie to šiek tiek vėliau. “Vis vien visi yra broliai ir seserys”. Ne taip yra! Taip niekuomet nebuvo ir nebus tikroje Dievo Bažnyčioje. Negali būti!

⁸⁶ Atkreipkite dėmesį, jis matė regėjimą. Taigi jis pasakė: “Dievas man kalbėjo”. Na, žiūrėkite, žmogus buvo nuoširdus. Jis pasakė: “Jis liepė: ‘Pasidaryk ragus ir eik pas karalių, ir badyk vakarų link’”, ar į tą pusę, kurlink nuo jų buvo ta žemė. “Badyk, ir tai bus TAIP SAKO VIEŠPATS, jis iškovos pergalę ir sugrįš, pergalę bažnyčiai’. Išstums juos!” Tai beveik tikslu, ar ne? Kas atsitiko?

Štai ateina Michėjas. Pasakė: “Dabar tu pranašauk”.

⁸⁷ Tarė: “Eik! Bet aš mačiau Izraelį išsklaidytą kaip avis be piemens”. Tai bent! Visiškai atvirkščiai.

⁸⁸ Na jūs esate bendruomenė. Kuris gi teisus? Abu jie pranašai. Vienintelis būdas išvelgti skirtumą juose—patikrinti Žodžiu.

Pasakė: “Iš kur tu tai ištraukei?”

Jis tarė: “Aš mačiau Dievą, sėdintį Soste”. Tarė: “Mačiau visą tarybą aplink Jį”.

⁸⁹ Dabar atminkite, Sedekijas sakė, kad irgi matė Dievą, ir ta pati Dvasia. “Aš mačiau Dievą. Jis liepė man padaryti šiuos ragus iš—iš geležies. Eik tenai ir išstumk tautas iš ten, nes tai priklauso mums. Kiti neturi į tai teisės”. Jie tai būtų turėję, jei jie būtų tvirtai laikęsi Dievo. Jie būtų tai turėję, bet jie nutolo nuo Dievo.

Lygiai taip yra ir organizacijai, bažnyčiai. Ji turi teisę į tuos dalykus, bet jūs iš to buvote išvilioti, nes nutolote nuo Dievo Žodžio ir Dievo Dvasios, patepimo, kad patvirtintumėte to laikotarpio Žodį. Nepraleiskite šios Žinios.

⁹⁰ Atkreipkite dėmesį, kas vyksta dabar. Jis pasakė: “Aš mačiau Dievą”,—Michėjas matė,—“sėdintį Dangaus Soste. Jo taryba buvo susirinkusi aplink Jį. Jis pasakė: ‘Kas nusileis ir apgaus Achabą, kad išsipildytų Elijo žodžiai; Mano pranašo, kuris buvo patvirtintas. Aš sakiau, kad jis ateis. O Elijas turėjo Mano Žodį. Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis. Man nerūpi, kokie jie šiuolaikiniai ar kokie jie geri, ar kokie išsilavinę, ar kokie svarbūs, Mano Žodžiai niekuomet nepraeis’.”

“Ir melo dvasia pakilo iš pragaro, puolė ant kelių ir tarė: ‘Jei tik Tu leisi, aš suteiksiu jiems savo patepimą, priversiu juos daryti visokius ženklus ar stebuklus tol, kol nuvesiu juos nuo Žodžio. Jis net nepažins, kad Tai Tavo Žodis. Jis nepriims Jo dėl populiarumo’.” Broli, laikai nepasikeitė. Broli Nevilli, tai tiesa. Atminkite, tai tiesa. “Aš nusileisiu ant jo, priversiu jį daryti tą patį, ką ir kiti daro. Aš priversiu jį pranašauti ir meluoti’.” Kaip tai galėjo būti melas? Nes tai buvo priešinga Žodžiui.

⁹¹ Imkite bet kurį iš tų klaidingų krikštijimų, klaidingus *tai ir tai*, *ir tai*, man nerūpi, kaip realiai tai skamba, kiek jie stengiasi padirbti, tai yra melas, jei prieštarauja Dievo Žodžiui šiai valandai. Tiksliai taip.

Jūs sakote: “Na, mūsų, gerai, mes padarėme *tai* ir mes darome *tai*, ir mūsų bažnyčia *šitai* ir *anaip*”.

Man nerūpi, kas tai. Jei tai prieštarauja šios dienos rašytiniam Žodžiui, tai melas. Dievas su tuo neturės nieko bendra, nežiūrint, kaip nuoširdžiai, kaip mokytai, kaip protingai, kaip tikrai tai skamba, kaip priimtina tai skamba, jei tai prieštarauja šios valandos Žodžiui. [Brolis Branhamas

dukart subeldžia į katedrą—Red.] Po kelių minučių imsime šiek tiek giliau, laikas mums leidžia. Jei to nepavyks, vėl to imsime šį vakarą.

⁹² Žiūrėkite, jis buvo nuoširdus, geras žmogus, jokių abejonių. Ir jis sakė. . . Paskui Michėjas pasakė kitaip, ne tiesiai, o kitais žodžiais: “Tu pateptas melo dvasia”. Argi taip pasakyti vyskupui nėra kažkas ypatinga? Bet jis tai padarė.

⁹³ Taigi tas vyskupas priėjo ir tarė: “Niekuomet daugiau nebus bendravimo su tavimi”, ir trenkė jam į veidą. Pasakė: “Tu žinai, kad aš esu patvirtintas. Mano bažnyčia išrinko mane savo vadovu, štai kaip. Dievo žmonės balsavimu išrinko mane. Mano organizacija mane išrinko. Ir Dievas davė mums šią žemę, ir Jis numatė ją mums. Ir aš turiu TAIP SAKO VIEŠPATS”. Trenkė jam ir pasakė: “Kuriuo keliu Dievo Dvasia pasitraukė nuo manęs?”

⁹⁴ Michėjas pasakė: “Tu sužinosi vieną šių dienų”, kai Kalifornija bus po vandeniu, ir visi tie dalykai. Suprantate? “Tu pamatysi, kuriuo keliu Ji pasitraukė, kai būsi vidiniuose kambariuose”.

⁹⁵ Na, Achabai, ką pasakysi? “Aš tikiu savo pranašu”,— pasakė jis. Kas būtų buvę, jei jis būtų patyrinėjęs Žodį? Matote, jis nenorėjo pamatyti savęs prakeikto. Paklauskite manęs! Jis nenorėjo pamatyti savęs prakeikto. Niekas to nenori.

Ir mano organiza-. . . broli iš organizacijos, štai kas yra tau. Tu nori manyti esąs teisus, kai savo širdyje žinai, kad krikščydamas, naudodamas “Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios” vardą,—meluoji. Tu žinai, kai pra-. . . sakai tai, ką darai ir priimdamas pradinius įrodymus, ir visus tuos dalykus, tu klysti. Kaip galima pradiniiais įrodymais laikyti kalbėjimą kalbomis, o paskui prieštarauti šios valandos Dievo pažadui? Kaip tai gali būti? Tu juk nenori prakeikimo, ar ne? Tačiau *Čia* parašyta, kad taip bus. Tai žvėries ženklas, taip arti, kad suklaidintų Išrinktuosius, jei būtų įmanoma.

⁹⁶ Kiekvienas ženklas, kiekvienas stebuklas, pateptas žmogus, pranašystė, atsiranda visi tie dalykai; visokie ženklai, visokie stebuklai, kaip tu atskirsi? Sek šios valandos Žodį. Taip tu priimi. . .

⁹⁷ Žiūrėk, kaip Mozė pasakė Balaamui. Žiūrėk, Michėjas, kaip mums sužinoti, kad jis teisus? Žodis dar prieš jį išpranašavo tai Achabui. [Brolis Branhamas keletą kartų subeldžia į katedrą—Red.]

Ir Žodis dar prieš mus išpranašavo šių dienų organizacijoms prakeikimą. Ir tai, kas vyks per Jo ištikimą pateptą Bažnyčią, turės Žodį, Žodžio Nuotaka. Štai kur mes. Šiandien yra lygiai taip pat, kaip buvo tuomet.

⁹⁸ Biblijoje pasakyta: “Dviejų ar trijų liudytojų parodymais tebūnie patvirtintas kiekvienas žodis”. Aš kalbėjau apie Balaamą, kalbėjau apie Balaamą ir Mozę. O dabar kalbėjau apie Michėją ir Sedekiją. Dabar pateiksiu dar vieną. Na jų yra šimtai, bet dar vienas, kad būtų trys liudytojai. Turiu jų visą virtinę štai čia užsirašęs; bet taupykite laiką.

⁹⁹ Jeremijas, kuris buvo patvirtintas, atstumtas, bet patvirtintas Dievo pranašas. Jie nekentė to žmogaus. Jie mėtė nepri- . . . pernokusius vaisius į jį, ir visa kita. Ir jis paskelbė jiems prakeikimą. Jis tai darė, ir gulėjo tenai ant šono, ir kiti dalykai, rodė ženklus, kad Izraelis klydo.

Kiekvienas pranašas, tikras pranašas, buvęs pasaulyje, keikė tas denominacines bažnyčios organizacijas. Kaip nesikeičiantis Dievas tai galėtų pakeisti?

¹⁰⁰ Šventoji Dvasia yra šios valandos Pranašas; Jis, patvirtinantis Savo Žodį, įrodantis Jį. Šventoji Dvasia buvo Mozės valandos Pranašas. Šventoji Dvasia buvo Michėjo valandos Pranašas. Šventoji Dvasia, parašiusi Žodį, ateina ir patvirtina Žodį.

¹⁰¹ Na kas gi įvyko Michėjo laikais? Achabas buvo užmuštas ir šunys laižė jo kraują pagal Dievo Žodį.

Visi jūs, netikri mokytojai, taip sako Dievas, vieną dieną jūs pjausite tai, ką sėjate, jūs, akli aklujų vedliai! Aš nepykstu. Aš tik sakau jums Tiesą. Ir aš nebūčiau to kalbėjęs, jei tenai, tame kambaryje, Šventoji Dvasia nebūtų pasakiusi: “Kalbėk šitokiu būdu”. Ar aš kada nors kalbėjau jums ką nors klaidinga, ko Dievas nebūtų įrodęs esant teisinga? Pabuskite, mano broliai, prieš tai, kol taps pernelyg vėlu!

¹⁰² Tačiau leiskite man štai ką pasakyti. Kaip erškėtis galėtų pabusti ir tapti usnimi, jei jis buvo tam paskirtas? Kaip Išrinktieji galėtų būti sulaikyti, kad nepamatytų to? Nes jie išrinkti tai pamatyti. “Visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis”, – sakė Jėzus, – “tačiau nei vienas iš jų negali ateiti, jei Jis nedavė Man jų prieš pasaulio sukūrimą, jei jų vardai nebuvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje”, ne bažnyčios įrašų knygoje, bet Knygoje, Avinėlio Gyvenimo Knygoje.

¹⁰³ Žiūrėkite, Jeremijas buvo tvirtas, patvirtintas žmonėms, vis dėlto jie nekentė jo.

¹⁰⁴ Taigi jie ėjo ir padarė jungą, jis pasidarė ir užsidėjo ant kaklo, ir išėjo į žmones. Jie kalbėjo: “O, mes esame didi Dievo tauta. Nagi mes juk Izraelis. Mes tokie nuoširdūs savo sinagogoje! Mes lankomės kiekvieną sekmadienį, mes, mes aukojame aukas ir mokame pinigų. Kaip galėjo Nabuchodonosaras paimti šventuosius Dievo daiktus?” Och! Jūsų nuodėmės tai padarė.

Dievas pasakė: “Jei laikysitės Mano įsakymų, Aš to nepadarysiu. Bet jei ne, tuomet tai užklups jus”. Tai tikra tiesa. Vis dar tas pats. Laikykitės Jo įsakymų, Jo Žodžio tai valandai, ką Jis pažadėjo.

¹⁰⁵ Dabar žiūrėkite. Taigi Jeremijas, Dievo valia patvirtintas pranašas, nors ir nekenčiamas... Kiekvienas jų buvo nekenčiamas savo laiku. Jie darė tokius keistus dalykus, prieštaraujančius tų dienų denominacijai, kiekvienas nekentė jo, netgi karaliai ir visi kiti. Todėl jis užsidėjo jungą ant kaklo ir tarė: “TAIP SAKO VIEŠPATS. Jūs būsite ten septyniasdešimt metų”, nes jis suprato Dievo Žodį. “Septyniasdešimt metų!”

¹⁰⁶ Tuomet Hananijas, Hananijas, manau, kad jūs taip tariate: H-a-n-a-n-i-j-a-s. Hananijas, pranašas tautoje, priėjo, nuėmė jungą nuo Jeremijo kaklo ir jį sulaužė. Ir pasakė, kad būtų didelis tūzas tarp žmonių, suprantate, kalbėjo priešingai Dievo Žodžiui. Ir jis pasakė: “Po dvejų metų jie sugriš. TAIP SAKO VIEŠPATS”.

Du patepti pranašai. Koks buvo skirtumas tarp jų? Vienas kalbėjo Žodį, o kitas—ne. Jeremijas pasakė: “Amen”.

¹⁰⁷ Prieš visus vyresniusius ir bendruomenę, priešais visą Izraelį, suprantate, jis norėjo parodyti, kad gali būti toks pat svarbus kaip ir Jeremijas. “Tu žinai, kad jie vis tiek tavęs nemėgsta. Taigi aš taip pat esu pranašas. Aš esu didesnis pranašas nei tu, nes tu pranašauji melą. Tu sakai man, kad Dievo žmonėms bus *taip ir taip?*”

Šitaip jie kalba ir šiandien, bet jums, kaip bažnyčiai, bus lygiai taip pat. Jūs prakeikti. Visos jūs, bažnyčios, denominacijos, kuriuos laikotės žmogaus tradicijų vietoj to, kad laikytumėtės Dievo Žodžio, jūs esate Dievo prakeiktos.

¹⁰⁸ Dabar sekite, štai jis ateina. Hananijas nuima jungą, Dievo simbolį, jam nuo kaklo, sulaužo jį ir taria: “TAIP SAKO VIEŠPATS. Po dvejų metų jie sugriš”. Tiesiog stengimasis pasirodyti: “Aš esu *tas ir tas*”. Kadangi jis buvo viduje, jis buvo organizacijos pranašas.

¹⁰⁹ Jeremijas buvo dykumos žmogus, kuris pats sau gyveno. Jis visą laiką jiems pranašavo blogus dalykus, nes jie buvo blogi.

Ir tas žmogus jiems kalbėjo: “O, tau viskas gerai, kol tu priklausai. Tol, kol tu esi Izraelis, visa tai būtina. Matai, tu, mes... Dievas to nepadarys. Aš žinau, kad kažkas atsitiko, bet nesijaudink, napanikuok”.

O, broli, jie vis dar veikia šiandien. “Nesijaudink, viskas gerai. Mes viską kontroliuojame. Mes esame Bažnyčia”. Nemanyk šitaip. Taigi.

110 Taigi jis pasakė: “Viskas gerai. Jie grįš po dvejų metų. Ten buvo smulkmena. Nieko neįprasta. Mes turime tai. Tenai tik Nabuchodonosaras, bet mūsų Dievas pasirūpins visu tuo”.

Tačiau Žodis pasakė, jog jie tenai bus septyniasdešimt metų; kol nebeliks tos kartos ir kitos kartos. Kartą apima keturiasdešimtį metų. “Prais beveik dvi kartos, kol jūs būsite tenai”. Ir Jeremijas tai sakė pagal Dievo Žodį.

111 Hananijas tai sulaužė! Jeremijas pasakė: “Gerai. Amen. Bet, Hananijau, prisiminkime tai, mes abu esame pranašai. Mes esame tarnautojai”.

Ir aš tau tai sakau, broli. Prisiminkime, kad prieš mus buvo pranašai, ir jie pranašavo prieš karalystes, jie pranašavo prieš tam tikrus dalykus. Bet, atminkite, kai pranašas ką nors sako, jis privalo pranašauti pagal Žodį. Kaip Michėjas ir Mozė, ir visi kiti. Tai privalo būti pagal Žodį. Jei taip nėra, tuomet prisiminkite, kas įvyks.

112 Paskui Hananijui kilo teisingas pasipiktinimas. “Aš esu Hananijas”, (jokių abejonių), “Viešpaties pranašas, ir sakau: ‘Dveji metai’.” Kitaip tariant: “Man nerūpi, ką sako Žodis”. Jo patepimas, “Aš sakau: ‘Dveji metai, jie sugrįš’.”

113 Jeremijas pasitraukė nuo jo, nuėjo ir pasakė: “Viešpatie, man nerūpi, ką jis pasakė, aš vis tiek tikiu ir žinau, ką sako Žodis. Aš būsiu ištikimas Tau. Aš nebūsiu jo suklaidintas”.

114 Dievas pasakė: “Eik, pasakyk Hananijui: ‘Aš padarysiu iš geležies kitą jungą’.” Ir dėl to, kad jis tai padarė, jis buvo patrauktas nuo žemės paviršiaus, Hananijas, tais pačiais metais.

Štai mūsų pavyzdžiai—abu pranašai. Daug daugiau būtų galima pasakyti ir papasakoti šį kartą.

115 Bet žiūrėkite. Jėzus sakė, kad šiuo paskutiniu metu vėl dvi dvasios bus išties greta. Ar tai tiesa? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Dabar žiūrėkite. Jos bus arčiau nei buvo tuomet. Tai laiko pabaiga. O, vaikai! Dieve, pasigailėk mūsų! Kad “Tai bus taip realu, jog suklaidintų, jei tik būtų įmanoma, net Išrinktuosius”. Na kaip ketinate, kaip mes atskyrėme tomis dienomis? Kaip ketini atskirti jas šiandien? Taip pat, laikykis Žodžio, “Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius”.

Na būkite atidūs visą šią Žinią. Ir kai klausysitės juostos, galbūt vieną dieną manęs jau nebebus, kai Viešpats pabaigs mano žemišką kelią, grįžkite prie šito. Klausykitės mano balso, ką aš jums kalbu. Jeigu Jis pasiims mane prieš Savo Atėjimą, tiesiog prisiminkite, aš kalbėjau jums Viešpaties Vardu, Viešpaties Žodžiu. Taip.

116 Atkreipkite dėmesį: “Bus taip arti, kad suklaidintų, jei tik būtų įmanoma, net Išrinktuosius”, darys tuos pačius ženklus,

tuos pačius stebuklus ta pačia Dvasia. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Lygiai kaip ir pranašai, apie kuriuos mes ką tik kalbėjome, pranašai. Na taip pat parašyta . . .

117 Atsiverskime, jei norite, Antrą Timotiejui 3. Nepraleiskime šito. Ir aš nenoriu . . .

118 Pasižiūrėjau į laikrodį ir aš—aš daug ką noriu praleisti, ir nemanau, kad mes turėtume tai padaryti dabar. Suprantate? Žiūrėkite. Tik . . . Stoviu čia, prakaituoju, bet esu laimingas. Ir žinau, jog šitai yra tiesa. Antras Timotiejui 3:8.

119 Paulius, žmogus, pasakęs: “Jei ir Angelas nusileistų iš Dangaus ir skelbtų kokį kitą žodį, nei aš skelbiau, tebūnie prakeiktas”, taigi nusileistų Angelas. Tai Antras Tesalonikiečiams . . . O, atleiskite.

120 Žiūrėkite Antrame Timotiejui 3:8. Stebėkite, ką kalba Paulius. Pradėkime nuo . . . Pradėkime pirmąja eilute ir klausykitės labai atidžiai. Turintys Biblijas, skaitykite su manimi. Kurie neturite Biblijos, klausykitės atidžiai. . . .

Žinok, kad paskutinėmis dienomis . . .

Pasibraukite “paskutinėmis dienomis”. Tai įvyks tuomet.

. . . užeis sunkūs laikai. (Dabar tokie.)

Nes žmonės bus savimylūs, pinigų mylėtojai, pagyrūnai, išdidūs, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, nešventi,

121 Pažvelkite į šitą šiandieninę puokštę,—supuvę. Vyrų gatvėse, jauni vyrai, ant kaktos užsileidę plaukus, kaip moterų kirpčiukais. Iškrypimas! Sodomiečiai!

122 Ar skaitėte šių metų, šio mėnesio *Reader's Digest*? Pasakyta: “Amerikiečiai”,—manau, kad buvo taip,—“dvidešimties, dvidešimt penkerių metų amžiaus, jau yra vidutinio amžiaus būklės”. Jiems baigta! Jie supuvę! Mokslas sako, kad vyras ir moteris yra vidutinio amžiaus, kai jiems tik dvidešimt. Jų kūnai tokie supuvę ir atiduoti purvui.

123 O, Amerika, kaip dažnai Dievas buvo arti tavęs, bet dabar tavo valanda atėjo! Tu vedi pasaulį į purvą.

. . . piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, nešventi,

Neturintys paprastos meilės, . . .

Be tikros meilės vienas kitam, vyras moteriai, moteris vyrui. “Be paprasčiausios meilės”. Purvas, seksualumas!

. . . nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys, šiurkštūs, nekenčiantys to, kas gera,

Kitai tariant: “Jūs, puokštė šventųjų velenėlių”. Každas neseniai kvietė ateiti čia, į bažnyčią. Pasakė: “Neik tenai. Tenai tik daugybė triukšmo ir blogo elgesio”.

Matote—“nekenčiantys to”.

Išdavikai, užsispyrę, pasipūtėliai, labiau mylintys malonumus negu Dievą;

Jūs sakote: “Broli Branhamai, tai komunistai”. Kas sakoma kitoje eilutėje?

Turintys dievotumo pavidalą, bet (kokie?) atsižadėję jo jėgos: (Žodis, Jėzus Kristus, tas pats vakar, šiandien ir per amžius, apreikštas, tos dienos pažadas) . . .

Lygiai kaip Hananijas, lygiai kaip Sedekijas, lygiai kaip Balaamas tuomet, kiti netikri pranašai.

Turintys dievotumo pavidalą, patepti . . . Suprantate?

Turintys pavidalą, patepti, pašvesti tarnautojai . . .

Turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadėję, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien . . . Atsižadėję Jo Žodžio!

Kaip jie atsižadėjo Jėzaus aną dieną? Ko jie atsižadėjo, kai atsižadėjo Jėzaus? Žodžio. Jie buvo religingi. Jie mokė iš Biblijos, bet atsižadėjo tuometinės dienos Žodžio.

Kokie jie šiandien? Tokie patys, patepti, skelbiantys sekminių Evangeliją, bet atsižadėję dabartinės dienos pažado Žodžio, kuris patvirtintas: “Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius”. Ar suprantate tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

Iš jų yra tie, kurie išiskverbia į namus ir pavergia . . . kvailas moterėles, pilnas nuodėmės, geidulių vedžiojamas,

“Mūsų siuvimo užsiėmimai ir mūsų šis bei tas”. Kai kas vaikšto aplink, mėgindamas klaidingai išaiškinti Žodį, kalbėdamas taip: “Viskas gerai, sese, kad tavo trumpi plaukai. Nekreipk dėmesio į tą neišmanėlį. Supranti? Arba, jei tu—tu dėvi šitai; tai ne tas, ‘tai, kas išeina iš žmogaus širdies, teršia jį’.” Matote? Ar jūs suvokiate, jog esate patepti pikta, geidulinga, nešvaria dvasia? Būk atidus, tu gali giedoti chore trumpais plaukais, bet tavyje pikta dvasia. Tai prieštarauja Žodžiui. Teisingai. Taip pasakyta Biblijoje. O jūs kalbate: “Na aš dėviu šortus. Tai manęs nesmerkia”.

“Jei moteris vilki rūbais, priklausančiais vyrui, tai yra bjaurastis Dievo akyse”. Taip sakė nesikeičiantis Dievas.

¹²⁴ O, šitiek daug dalykų, kaip galėtume jus peržvelgti; mūsų laikas kaip mat prabėgtų. Tačiau jūs pakankamai žinote, kad pažintumėte, kas yra teisinga ir klaidinga. Kaip aš galiu priversti jus tai padaryti? Kaip galiu tai padaryti? Sakote: “Na ir ko gi tu čia šūkauji?” Aš liudiju prieš jus. Viena dieną, Teismo Dieną, jūs neturėsite ir kampo, kur pasislėpti.

¹²⁵ Kaip Michėjas galėjo tai sustabdyti? Kaip Mozė galėjo; šaukė, mėgino sustabdyti, Jozuė ir kiti bėgiojo tarp žmonių, o Levis išsitraukė kardą ir užmušė juos? Jie elgėsi lygiai taip pat.

Yra išpranašauta, kad jie taip darys. Ir jie taip darys, nes TAIP SAKO VIEŠPATS, jie taip darys. Jūs manote, jog tos nominacijos kada nors žlugs, kad jų denominacijos grįš prie Žodžio? TAIP SAKO VIEŠPATS, jos nesužlugs! Ar jos įeis į antikristą? Būtent. TAIP SAKO VIEŠPATS, jos įeis! “Apie ką tu čia kalbi?” Aš turiu būti liudytojas, jūs taip pat, visi tikintieji. Žiūrėkite.

. . . kvailas moterėles, vedžiojamas . . . geiduliu,

¹²⁶ “Na taip bus visoms kitoms moterims”. Netikri pranašai! Dabar klausykite. Aš kalbu apie netikrus pranašus. Ką gi jie darys paskutinę dieną?

. . . pavergia kvailas moterėles . . . geiduliu vedžiojamas,

“Na, aš žinau, kad visos kitos moterys . . .” Gerai, tęsk toliau.

¹²⁷ Ką aš kalbėjau prieš tą didelį įvykį Kalifornijoje? “Jūs, Los Andželo žmonės, kiekvienais metais, kai aš grįžtu, čia vis daugiau apsikirpusių moterų ir išlepusių vyrų nei anksčiau, daugiau pamokslininkų įstoja į organizacijas. Nėra jums pasiteisinimo! Jei tokie galingi darbai, kaip pas jus, būtų buvę padaryti Sodomoje ir Gomoroje, jos ir šiandien stovėtų. O, Kafarnaume, tu, pasivadinęs angelų miestu, Los Andželas!” Matote, kas vyksta? Jis nugrims į jūros dugną. Kada? Aš nežinau, kada tai įvyks, bet tai įvyks. Jūs, jauni žmonės, jei aš nebebamatysiu, jūs žiūrėkite. Su juo baigta!

Nuolat besimokančias, . . . vis nesugebančias pasiekti tiesos pažinimo.

Na, o čia pritrenkia, čia pritrenkianti dalis. Klausykitės.

Kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei, taip ir jie priešinosi tiesai: žmonės sugedusio proto, netikę, kas liečia tikėjimą, kuris kartą buvo duotas šventiesiems, žinoma.

“Kas liečia Tikėjimą”. “Jis atgręš tėvų, tai yra, vaikų Tikėjimą į tėvus”.

¹²⁸ “Netikę, kas liečia Tikėjimą”. Och! Žinote, ką reiškia netikę? Jei turite Skolfildo Bibliją, tenai yra “h”. Kaip tik ten sakoma: “išsižadėjimas”. Išsižadėjimas, štai kas tai yra.

¹²⁹ Nagi minutėlę. Noriu kai ką čia pasižiūrėti. Manau, kad užsirašiau tai teisingai. Nesu tikras, bet noriu tai pasakyti ir peržiūrėti prieš pasakydamas. Na minutėlę. [Tarpas juostoje—Red.] “Netikę, kas liečia Tiesą, kas liečia Tikėjimą”. “Tikėjimas”, tėra vienintelis Tikėjimas. Tai tiesa. “Kas liečia Tikėjimą, netikę!”

Dabar noriu perskaityti Luko 18. Minutėlę. Jūs ne... Galite užsirašyti; jums nereikia perskaityti.

Ir jis pasakė jiems palyginimą šiai pabaigai, kaip reikia visuomet melstis ir neprarasti... ryžto;

Tardamas—tardamas: “Viename mieste buvo teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nesidrovėjo žmonių:

Tame pačiame mieste gyveno našlė, kuri vis eidavo pas jį ir prašydavo: ‘Apgink mane nuo mano priešinininko’.

O jis—o jis kurį laiką nenorėjo, bet po to tarė sau: ‘Nors aš Dievo nebijau nei žmonių nesidrovėiu;

Vis dėlto, kai šita našlė neduoda man ramybės, apginsiu jos teises, kad ji...atėjusi man akių neišdraskytų’.”

Ir Viešpats tarė: “Įsidėmėkite, ką pasakė tas neteisusis teisėjas.

Tad nejaugi Dievas neapgins savo...išrinktųjų, kurie jo šaukiasi dieną ir naktį, ir dels jiems padėti?

Sakau jums: jis apgins jų teises labai greitai. Bet ar atėjęs žmogaus Sūnus beras žemėje tikėjimą?”

¹³⁰ Dabar štai koks klausimas. Štai prie ko norėjau prieiti—prie Apreiškimo 10. Mes prie to prieisime po kelių minučių, ir dar kita Rašto eilutė. Jis pasakė: “Septintojo angelo Žinios dienomis bus baigta Dievo paslaptis”. Štai koks klausimas: jei tu šią valandą seki šia kryptimi, ar tai bus užbaigta? “Ar Aš surasiu Tikėjimą?” Ar šiuo metu išsipildys Malachijo 4: “Atgręš vaikų Tikėjimą į tėvų Tikėjimą, į originalą, į Žodį”? Suprantate?

¹³¹ “Netikę, Janas ir Jambras, kaip jie priešinosi”. Dabar taipogi klausykite Antro Timotiejui 3:8. “Kaip Jan... priešinosi Mozei, taip ir paskutinėmis dienomis ateis tokie patys netikėliai”, dabar matote, čia Joje sakoma: “turintys dievotumo pavidalą”, pateptieji. Dabar tiesiog... Grįšite ir—ir perskaitysite, kai grįšite namo, kad galėčiau šitai užbaigti šį rytą, jei tik man pavyks. “Netikę, kas liečia...” Ne netikėliai gyvenime; jie puikūs, kultūringi žmonės.

¹³² Dabar atkreipkite dėmesį: kai Mozė nuėjo į Egiptą su žinia TAIP SAKO VIEŠPATS, ir buvo patvirtintas; kreipėsi į Izraelį, kuris buvo tauta, ne bažnyčia. Izraelis buvo tauta; jie niekada nebuvo bažnyčia. Nes žodis *bažnyčia* reiškia “iššauktieji”. Jie buvo Dievo tauta. Paskui, kai jie tapo patepti Žodžiu ir iššaukti, jie tapo Dievo bažnyčia. O paskui atsimetė, nes netikėjo Dievo Žodžiu ir klausėsi netikro pranašo. Tikiuosi, tai jums įstrigo.

Izraelis, būdamas Dievo tauta, išėjo, vedamas Dievo rankos, pateptas Žodžiu . . . Dievo Jėga, matė Dievo ženklus ir stebuklus. O paskui, kai Dievas ir toliau buvo su jais, atsirado netikras pranašas, pateptas ir mokė tai, kas prieštarauja originaliam Dievo Žodžiui, kurį jie girdėjo; ir visi jie žuvo dykumoje, išskyrus tris žmones. Dabar sekite.

¹³³ “Kaip buvo Nojaus dienomis, kai buvo išgelbėtos aštuonios sielos vandeniui, taip bus ir žmogaus Sūnui ateinant”. “Kaip buvo Loto dienomis, kai iš Sodomos išėjo trys, taip bus ir tuo laiku, kai apsireikš žmogaus Sūnus”. Aš tiktai cituoju Raštą, Viešpaties Žodį, kuris, “Dangus ir žemė praeis. . .” Tai bus mažuma!

¹³⁴ Štai žiūrėkite. Mozė nusileidžia pas Aaroną. Mozė turėjo būti kaip Dievas. Dievas jam pasakė būti Dievu, pasakė: “Tu būk Dievas, o Aaronas, tavo brolis, tegu būna tavo pranašas. Tu įdėsi žodžius į jo lūpas, jei pats negali gerai kalbėti”. Pasakė: “Bet kas padarė žmogų nebylų? Kas privertė žmogų kalbėti?” Viešpats.

Ir jis nuėjo tenai. Ką jis padarė? Jis tiksliai ir teisingai padarė stebuklą, kurį jam liepė Dievas padaryti. Dievas jam liepė: “Eik, mesk savo lazda”. Pakėlė ją, o ten buvo gyvatė. Jis ją pakėlė, ji vėl pavirto lazda. Tarė: “Eik, padaryk tai prieš faraoną ir pasakyk: ‘TAIP SAKO VIEŠPATS’.”

¹³⁵ Kai faraonas tai pamatė, mes pasakytume: “Na tai tik pigus fokusininko triukas”. Pasakė: “Nieko čia nėra. Tai telepatija ar kažkas panašiai, suprantate. Mūsų organizacijoje vaikinai gali padaryti lygiai tą patį. ‘Ateik čia, vyskupe *toks ir toks*. Ir tu, tu, ateik čia’. Jie pas mus gali padaryti tą patį”. Tai šėtonas kalbėjo per faraoną.

Tai Dievas kalbėjo per Mozę.

¹³⁶ Bet žiūrėkite, pasirodo tas bičiulis. Janas ir Jambras išėjo priešais Mozę ir viešai žmonėms parodė kiekvieną stebuklą kaip ir Mozė. “Jie suklaidintų net Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma”. Teisingai? Darė tą patį, ką ir Mozė. Jūs tai suprantate? Dabar atmintkite, tai yra TAIP SAKO RAŠTAS: tai vėl pasikartos paskutinėmis dienomis.

Kuo skyrėsi Mozė ir Jambras?

Mozė pasakė: “Tegu kraujas atsiranda vandenyje”.

Ir tie netikri pranašai tarė: “Žinoma, mes taip pat padarysime, kad kraujas atsirastų vandenyje”. Ir taip įvyko.

¹³⁷ Taigi Mozė pasakė: “Tegu atskrenda musės”. Iš kur jis tai gavo? Tiesiai iš Dievo. Matote?

O ką gi jis padarė? Jis pasakė: “Gerai, žinoma, mes irgi galime atskraidinti muses”. Jie taip ir padarė. Bet kurį stebuklą, kurį darė Mozė, jie taip pat galėjo padaryti!

Atminkite, turėkite tai galvoje, mes šiek tiek vėliau prieisime iki to. Jie gali padaryti viską, ką ir kiti, bet jie negali būti su Žodžiu. Jis negali būti su Žodžiu.

¹³⁸ Dabar žiūrėkite: jie tai padarė. Tačiau Mozė, tikras Dievo siųstas pranašas, Dievo paskirtas, jis visai nesijaudino dėl jų, nesakė: “Na jūs negalite to padaryti! Jūs negalite!” Jis tiesiog paliko juos ramybėje, tiesiog leido jiems veikti. Jie organizacijų pranašai, bet tegu veikia.

Mozė tik toliau klausė Dievo. Ką tik Dievas sakė: “Dabar daryk *šitai*”, Mozė ėjo ir darė tai. Jis darė kažką nauja. Kai ir jie tai padarydavo, kiekvienas patirdavo kokius nors pojūčius ar dar ką nors, štai kaip. Jie tai darė taip pat, lygiai taip, kaip ir Mozė.

¹³⁹ Dabar sekite. Tie vaikinai pasirodė... O, žmonės, nepraleiskite šito! Tie apsišaukėliai, padirbinėtojai pasirodė po to, kai pasirodė tikrasis. Suprantate? Jie pasirodė, kad padirbinėtų. Matote, jie turėjo taip daryti. Velnias nieko negali sukurti; jis tik originalo iškraipytojas.

O kas gi yra nuodėmė? Tai iškreiptas teisumas. Kas yra svetimavimas? Iškreiptas teisingas aktas. Kas yra melas? Iškreipta tiesa. Iškreipimas!

Pažvelkite į Hananiją: originalaus Žodžio iškreipimas. Pažvelkite į Balaamą: originalaus Žodžio iškreipimas. Pažvelkite į Sedekiją: originalaus Žodžio iškreipimas.

Ir Biblijoje pasakyta, jog tie vyrukai pasirodys paskui iškraipyt... ar kad iškreiptų originalų Žodį, patvirtintą ir įrodytą Tiesą.

¹⁴⁰ “Dirbk evangelisto darbą”, tenai, toje kertėje, “pilnai patvirtink savo tarnavimą. Nes ateis laikas, kai jie nebepakės sveiko Mokymo, bet, pasidavę savo įgeidžiams, pasikvies sau mokytojus, kad tie dūzgentų ausyse; eis pirmyn ir darys, ką norės ir: ‘Viskas gerai, pas mus tie patys ženklai ir stebuklai’. Bus nukreipti nuo Tiesos į pasakėčias, dogmas”.

¹⁴¹ O, Šventosios Dvasios suvokimas, baimė, kuri persmelkia žmogaus sielą, kai jis sustoja pamąstyti, kaip realiai ir aiškiai tai yra priešais mus! Iškaskite tą kartinį akmenį ir perskaitykite tai, kas parašyta toje popieriaus skiautėje, įdėtoje ten prieš trisdešimt trejus metus. Pagalvokite, ką Jis pasakė tenai, Septintojoje gatvėje tą rytą, kai buvo padėtas tas kartinis akmuo. Dabar žiūrėkite. Žiūrėkite, toje upėje, kai Viešpaties Angelas nusileido Ugnies Stulpo pavidalu, šimtai bažnyčių, tai yra, žmonių iš bažnyčių, stovėjo krante; ką Jis pasakė, žiūrėkite, ar tai neišsipildė. Žiūrėkite, kas įvyko.

Tai labai stipru. Žinau, kad tai atrodo stipru, broliai. Bet tai yra... Biblijoje pasakyta, Pats Jėzus pasakė: “Tai

suklaidintų net Išrinktuosius, jei būtų įmanoma”. Nėra aplinkinio kelio. Jie negalėtų To pamatyti. Jei būtų įmanoma, net Išrinktieji būtų tuo suklaidinti.

¹⁴² Atkreipkite dėmesį, tie vaikinai pasirodė po to, kai tikrasis Dievo pateptasis buvo atsiųstas; tikrasis Jo pranašas, Mozė. Ir kai tik Mozė ką nors padarydavo, jie tai padirbdavo.

¹⁴³ Na, broli, sese, aš... Čia mano bažnyčia. Turiu teisę pamokslauti, ką noriu tol, kol tai iš Dievo Žodžio. Ir aš nesmerkiu jūsų, žmonės, bet tiesiog ištikime tai tuo laiku ir valanda, kurią dabar gyvename.

Sveikinimai Broliui Ruddelliui, Juniorui Jacksonui ir visiems kitiems, mūsų broliams bažnyčiose. Prieš tai aš pamiršau apie juos. Manau, kad jie taipogi klausosi ši rytą, nes bažnyčioje nėra—nėra vietos.

¹⁴⁴ Dabar pamąstykime apie tai minutėlę. Jie darė tuos pačius stebuklus kaip ir Mozė. Mozė padarė, kad atskristų musės; jie padirbo tai ir atskraidino muses. Matote?

Dievas pasakė: “Tą dieną, kai suvalgysi, mirsi”.

¹⁴⁵ Šėtonas atėjo ir pasakė: “Žinoma, kad nemirsite. Jūs tik tapsite protingesni. Turėsite geresnę organizaciją, geresnę...” Jūs žinote. “Jūs žinote, viskas jums bus į gera, turėsite daugiau Šviesos”. Matote, tiesiog iškraipymas. Turėtumėte...

Ir atminkite, TAIP SAKO VIEŠPATS, pagal Antrą Timotiejui 3:18, kad: “Paskutinėmis dienomis tas Janas ir Jambras bus žemėje”. Dabar noriu, kad jūs pastebėtumėte, jog jie yra du, matote, padirbinėtojai.

¹⁴⁶ Dabar neužilgo mes grįšime į Sodoma, pas tuos tris, rasime tuos tris Angelus, kurie nusileido ir pamatysime padirbinėjimą ir taip toliau, pasižiūrėsime, pasižiūrėsime, kas teisus ir kas neteisus. Suprantate? Suprantate?

¹⁴⁷ Atkreipkite dėmesį, jie darė tuos pačius stebuklus. Tačiau, žiūrėkite, jie padirbo po to, kai buvo pateptas tikrasis Žodis per tą tikrąjį, kurį siuntė Dievas;ėjo po to, buvo antri.

Įdomu, jei pamąstysime minutėlę. Neseniai, maždaug prieš dvidešimt metų, imdavo žmones už rankos, pasirodydavo ženklas. Nagi buvo daug ženklų dėl visko ir kiekvienas... Vienas turėjo dešinėje rankoje; kitas kairėje rankoje; dar kitas užuosdavo. Matote, visokie... Ir man įdomu... Šį kartą Dievas neleis man pasakyti, kas ten iš tikrųjų buvo, bet vieną dieną jūs sužinosite. Tai buvo tam, kad jų kvailumas būtų visiems regimas. Tai nebuvo teisinga nuo pat pradžių. Vieną dieną jums pasakysiu, jei Viešpats leis.

¹⁴⁸ Žiūrėkite, jie darė tuos pačius stebuklus, bet jie ne... Žiūrėkite, jie to nedarė, kol pirmiausia nepasirodė originalus Žodis. Taip padarė šėtonas Edeno sode. Šitai jis darė visą laiką. Kas pirmiausia pranašavo? Mozė. Kas pirmas pasirodė:

Mozė ar Balaamas? Mozė. Kas pirmas pasirodė: Jeremijas ar Hananijas? Jūs suprantate, ką turiu galvoje? [Tikintieji sako: „Amen.“—Red.]

¹⁴⁹ Atkreipkite dėmesį, jie kopijavo. Kūniški padirbinėtojai, nuoširdūs, manantys, jog „tarnauja Dievui“, kaip Dovydas, iš praėjusios savaitės, bet kūniški padirbinėtojai. Aš tiesiog palauksiu šiek tiek. Noriu, kad jūs apmąstytumėte šias vietas. Jei aš to ir nepasakysiu, Šventoji Dvasia tikrai atskleis, ypatingai Išrinktiesiems. Suprantate?

¹⁵⁰ Faraono denominacija sako: „Mūsųose yra žmogus, kuris gali padaryti tą patį“, ir jie tai padarė. Suprantate? Kodėl faraonas taip pasielgė? Kodėl Dievas tai leido? Kodėl Dievas nusiuntė tikrą, pateptą pranašą tenai, kad jis parodytų faraonui ženklą, o paskui leido atsirasti denominacinei kopijai ir nukopijuoti tai žmonių akivaizdoje? Kodėl Jis leisdavo atsirasti padirbinėtojams, kad darytų lygiai taip pat, kaip ir tikra Dievo Dvasia? Matote, Raštas turi išsipildyti.

¹⁵¹ Žiūrėkite, Jis padarė taip, jog užkietino faraono ir egiptiečių širdis, kad įrodytų, jog Mozė nebuvo vienintelis, turėjęs Žodį. Jie galėjo daryti viską taip pat, kaip ir Mozė.

Ir kodėl Dievas leido tam įvykti paskutinėmis dienomis? Taigi taip pat, kaip melo dvasia pasakė Sedekijui: „Kaip mes pasieksime tenai Achabą, kad išsipildytų tie dalykai?“ Kaip Jis pasieks tuos žmones, pasitikinčius savomis bažnyčiomis, patekti tenai, kad įvyktų tai, ką Jis pranašavo? Jie šiame Laodikėjos Bažnyčios laikotarpyje, „Nes tu sakai, kad esi ‘turinga ir nieko man nebereikia. Aš kaip karalienė’. Nieko neturi! Nežinai, kad esi apgailėtinas, skurdžius, aklas? Ir Aš tau patariu ateiti pirkti iš Manęs“,—Jis sakė,—„aliejaus ir aukso“. Kodėl Jis taip padarė?

¹⁵² Kodėl Jis leido tiems padirbinėtojams atsirasti šiomis paskutinėmis dienomis, kai šie dalykai pildosi pagal tikrą Dievo Žodį; ir leido padirbinėtojams atsirasti ir daryti tą patį, ir atmesti tikrą Dievo Žodį? Jis taip darė Mozei. Ir faraonas tai padarė prieš Mozė; ir tie, Janas ir Jambras, padarė tai prieš Mozė. O Biblijoje pasakyta, kad tai vėl pasikartos paskutinėmis dienomis. Štai kur mes. Na, o jei tai nėra išsipildęs Raštas, tuomet kur mes esame?

¹⁵³ Argi Mozė širdo ant jų ir sakė: „Nagi! Nagi! Jūs negalite to padaryti. Aš vienintelis tam paskirtas. Nagi! Tuojau pat sustokite“? Jis tiesiog leido jiems veikti.

Tegu jie veikia. Atminkite, Biblijoje pasakyta: „Nes jų kvailumas, kaip ir anų, paskutinėmis dienomis bus visiems regimas“, kai Nuotaka pagriebta ir paimta į dangų. Žiūrėkite.

¹⁵⁴ Mozė, tikras pasireiškęs Žodis, nieko nepasakė, tiesiog leido veikti. Bet Jis padarė taip, kad galėtų užkietinti faraono širdį, suklaidintų faraoną.

Jis padarė lygiai tą patį, kad galėtų suklaidinti Achabą. Ir tas bičiulis stovėjo sau tenai, Michėjas, kalbėjo jiems: “TAIP SAKO VIEŠPATS”. Ten stovėjo kitas pateptasis: “TAIP SAKO VIEŠPATS”. Ir prieštaravo vienas kitam.

¹⁵⁵ Šiandien mes laikomės TAIP SAKO VIEŠPATS, kad vandens krikštas paskutinėmis dienomis turi būti Jėzaus Kristaus Vardu. Ir kitas žmogus stovėjo bei darė stebuklus, išpažįstantis trejybę.

Parodykite man žodį *trejybė* Biblijoje. Parodykite, kur yra trys Dievai. Parodykite man tuos dalykus. To nėra Dievo Žodyje. Nėra tokio dalyko, kad kas nors būtų buvęs pakrikštytas “Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios” vardu, naudojant tuos titulus. Visi šie dalykai: “O, viskas gerai, seserys. Viskas gerai, būkite ilgais. . . trumpais plaukais. Viskas gerai, jums nereikia daryti *šio, to* bei *ano*. O, tai nesąmonė, kažkoks senas keistuolis”.

Bet Biblijoje pasakyta! Ir Jis pažadėjo: “Paskutinėmis dienomis Jis atsiųs Elijo Dvasią ir pašauks žmones, Dievo vaikus, atgal prie pradinio Tikėjimo, kaip buvo pradžioje, Žodyje”. Tas Žodis buvo patvirtintas, žmogaus Sūnus paskutinėmis dienomis, taip pat, kaip Sodomoje; vakar, šiandien ir per amžius. Jis tai pažadėjo padaryti. Tai Dievo pažadas. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS.

¹⁵⁶ Žiūrėkite, jie padarė tą patį, ką ir Mozė, kol Dievui buvo gana to.

Dabar atminkite, TAIP SAKO VIEŠPATS, tai išsipildys ir šią dieną. Na pažvelkite į šį pasaulį; imkite kiekvieną kultą, kiekvieną klaną, imkite kiekvieną žmogų, kiekvieną bažnyčią! Aš įpareigoju jus Kristaus Vardu tai padaryti, pamokslininkai. Aš įpareigoju jus perskaityti laikraščius ar panagrinėti ką tik norite ir pasižiūrėti, ar dabar žemėje to nėra. Suprantate? Suprantate?

Tuomet Mato 24:24 yra visiškai teisinga. “Atsiras netikrų pateptųjų paskutinėmis dienomis, bus netikrų pranašų ir daugelį suklaidins”. Stebėkite dabar tai simboliais, kaip tai vyksta, žiūrėkite: “Suklaidins daugelį”. “Pranašai”, daugiskaita; “Kristūs”, pateptieji, daugiskaita; daug skirtingų: metodistai, jūs žinote, ir baptistai, ir sekmininkai, ir taip toliau. Suprantate?

Tėra vienas tikras Kristus, Dvasia, o tai—Žodis, tapęs kūnu, kaip Jis buvo pažadėjęs padaryti.

Dabar mes judėsime toliau, paimsime daugiau Rašto vietų.

¹⁵⁷ Kai Dievui to pakako, viskas užsibaigė. Pasirodė jų kvailumas.

¹⁵⁸ Žiūrėkite. Atminkite, lukštas atrodo lygiai taip pat, kaip ir kviečio grūdas. Suprantate? Na tu negali sakyti, kad liuteronų

laikotarpyje “stiebas buvo kvietys”, nors jame buvo Gyvybė. Stiebas buvo geras, Gyvybė stiebe buvo, bet, atminkite, Gyvybė judėjo į priekį; perėjo nuo Eliziejaus Elijui. Gyvybė toliau juda į priekį. Tačiau atminkite, tai jau kitas etapas. Ji negali likti tame etape. Mes negalime valgyti dvėsenos iš kokio kito laikotarpio. Mes negalime valgyti sekmininkų dvėsenos, metodistų ar baptistų. Matote, tai tampa dvėseną. Mes turime šviežią Maistą, šios valandos Žodį, taip toliau.

¹⁵⁹ Atminkite, lukštas yra lygiai toks pats kaip kviečio grūdas. Tu negali. . . Jis neatrodė toks pats, kai buvo želmenėlis, jis neatrodė toks pats, kai buvo spurgelis, bet jis tikrai atrodė taip pat, kai turėjo lukštą. Nebuvo panašus, kai buvo. . . Jėzus Kristus tas pats vakar, Liuteryje; nebuvo panašus Veslyje; bet tikrai panašus Sekminėse, “suklaidintų Išrinktuosius, jei tik būtų įmanoma”. Matote? Tai jūsų laikotarpiai.

¹⁶⁰ Bet atminkite, ta sekmininkų bažnyčia paskutinėmis dienomis buvo Laodikėja; o Kristus buvo išvarytas, Pats Grūdas, Kvietys. Kai Jis mėgino. . . Atminkite, kai Jis mėgino apreikšti Save bažnyčioje, Jis buvo išvarytas. Tai vis dar bažnyčia, pretenduoja tokia būti; patepta.

Bet *čia* yra Žodis, Pats Kristus, pateptas Žodis, kuris ateis likusio Savo Kūno, Nuotakos. Patepti to paties vandens, kuris drėkino kviečius, kaip mes jau kalbėjome, taip pat drėkina piktžoles, pateptąsias. Tik Išrinktieji ar paskirtieji sugebės rasti skirtumą tarp jų. Na Efeziečiams 5:1 jums kalba tai, kaip viskas yra.

¹⁶¹ Jie yra pateptieji. Visi sako: “Šlovė Dievui! Mes laisvi. Aleliuja! Mes. . . O, aleliuja! Mes kalbame kalbomis ir šokinėjame. Pas mus moterų laisvė; jūs, žmonės, stengiatės įvelti jas į visus tuos dalykus”. Suprantate? Pirmyn. Tu nieko negali padaryti. Sakote: “Na mes kalbame kalbomis, Mes šaukiame. Mes šokame Dvasioje. Mes skelbiame Žodį”. Žinoma. Nė žodžio prieš. Taip darė tie žmonės Biblijoje.

Jėzus pasakė: “Tai suklaidintų net Išrinktuosius, jei tik būtų įmanoma, net Išrinktuosius”.

¹⁶² Dabar žiūrėkite, lukštas. Iš originalaus Grūdo, Grūdo, kuris pakliuvo į dirvą, Jis nebuvo organizacija. Tai buvo vien tik Grūdas, Pats. Bet kai jis augo, tai nebebuvo Grūdas; tai buvo organizacija, suprantate, lapai, javai.

Paskui Jis pasiekė kitą etapą, tai jau buvo spurgas. Vis dar nebuvo taip, kaip pradžioje. Tai buvo organizacija.

Išaugo į lukštą, daug lapų, Sekminės, dabar jau beveik susiformavęs. Pažvelkite į tai. Jis visą laiką formuojasi, beveik taip pat, atrodo lygiai taip pat, kaip ir kviečio Grūdas, kai žiūrite į tą lukštą.

Bet galų gale Tai pasireiškia, ir jokios organizacijos. Daugiau jokių pernešėjų. Organizacija tėra tik pernešėjas. Daugiau jokių pernešėjų; stiebas turi žūti, lukštas turi žūti, visa kita turi žūti, bet kvietys gyvena toliau. Tai prisikėlimo kūnas, eina žemyn ir juos iškelia. “Tie, kurie paskutiniai, bus pirmi, o tie, kurie pirmi, bus paskutiniai”. Matote, iškelia juos tiesiai į prisikėlimą. Ar sekate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Gerai. Žiūrėkite, grūdas yra . . .

¹⁶³ Lukštas atrodo lygiai taip pat, kaip ir grūdas. Ir žmogus, auginantis kviečius, ar koks kitas, pasižiūrės ir pasakys: “Garbė Dievui, užauginau kviečius”, kai tuo tarpu pas jį kviečių nėra. Atrodo lygiai taip pat, kaip kviečiai, bet tai tėra lukštai.

¹⁶⁴ Na, bičiuliai, grįžkime kartu su manimi. Kada ateina pirmas prabudimas, po (mirties) to, kai kviečio grūdas nukrinta į dirvą, Kūnas, Kristaus Nuotaka? Ar Kristus organizavo Savo Nuotaką, ar tai tiesa, Savo Bažnyčią? Niekuomet Jos neorganizavo; Jis tik paskyrė apaštalus, pranašus ir kitus Bažnyčioje, kad laikytų Ją nesuteptą. Tačiau Nikėjoje, Romoje, po trijų šimtų šešerių metų jie suorganizavo ją ir padarė iš jos organizaciją. Teisingai? Ir ji mirė. Visi, kas nesutiko su ta bažnyčia, buvo pasmerkti mirti. Ir ji šimtus metų buvo purve.

Bet po kiek laiko ji pakilo Liuteryje. Pasirodė pirmieji javų daigeliai. Paskui vystėsi toliau. Ėjo pirmyn, buvo Cvinglis ir taip toliau, ir kitos organizacijos, ir taip toliau. Paskui, šiek tiek vėliau, atsirado anglikonai.

O paskui kas įvyko? Štai ateina Veslis su nauju prabudimu, spurgas, kuris truputėlį daugiau panašus į Kvietį. Kas jam tada atsitiko? Jis susiorganizavo, išdžiuvo ir žuvo.

Gyvybė įėjo tiesiai į lukštą, o lukštas išaugo beveik lygiai toks pat kaip Kvietys. Bet galų gale pasirodė jo kvailumas paskutinius aštuonerius ar dešimčia metų, ypatingai paskutinius trejus metus. Ką dabar jis veikia? Atsiskiria nuo Kviečio.

¹⁶⁵ Na kodėl iš šio didžiulio prabudimo neišaugo organizacija pastaraisiais dvidešimtį metų; yra patepti pranašai, patepti mokytojai, taip toliau, tačiau kodėl ten to nėra? Ten nieko daugiau nėra, išskyrus Grūdą. [Brolis Branhamas keturis kartus beldžia į katedrą—Red.] Matote, Tai sugrįžo, be organizacijos. O, tai bent, ir aklas gali tai pamatyti. Tai negali organizuotis; Tai laikosi tvirtai prieš. Tai Pats Kviečio grūdas. Žmogaus Sūnus bus apreikštas. Kviečio grūdas vėl sugrįš į Save, žmogaus Sūnus paskutinėmis dienomis.

“Ir atsiras netikri, To padirbinėtojai paskutinėmis dienomis, kurie beveik suklaidins Išrinktuosius, jei įmanoma”. Pažvelkite į jų organizacinius lukštus, dabar atsiskiriančius.

166 Tai tik leidžia, kad Kvietį pažintų Išrinktieji, kurie yra Jo dalis. Atkreipkite dėmesį, kaip gražiai tai privesta. Tik... Žiūrėkite, sugebės tik pateptieji; tikri, Išrinktieji, paskirtieji, Efeziečiams 5:1 ar 1:5, bus paskirti, išrinkti. Jie tėra vieninteliai, kurie nebus suklaidinti.

Žiūrėkite, patepti pranašai bus netikri, o tenai tarp jų bus tikras pateptasis. Kaip atskirsite jį? Žodžiu. Kaip matėme atspindį. Ar tai suprantate? Sakykite: "Amen". [Tikintieji sako: "Amen"—Red.] Suprantate?

167 Žiūrėkite, pateptieji, tik Žodis juos atskirs, ne ženklai. O, ne. Jie darys tuos pačius ženklus, bet Žodis juos atskirs. Žinoma. Visi jie pranašavo. Visi darė *ši, tą* bei *ana*, žinoma, lygiai taip pat. Jėzus pasakė, kad jie darys tą patį. Tačiau Žodis juos atskyrė, pastebėkite, ne ženklai.

168 Ar pastebėjote? Jėzus čia pasakė, Mato 24. Jis nesakė: "Atsiras netikri Jėzūs paskutinėmis dienomis". O, ne, jie niekada šito neparemtų. Ne. Ar jūsuose yra sekmininkas, tikras sekmininkas, kuris sako, kad pats yra "Jėzus"? Suprantate? Ar jūsuose yra netikras metodistas ar baptistas, ar dar kas nors, ar kokia organizacija, sakanti: "Mes esame Jėzus"? Jie atsargūs. Jie to nedarys. Tačiau Biblijoje pasakyta, kad jie bus "netikri Kristūs", ne Jėzūs, bet "netikri Kristūs". Jie neprisipažins, nesakys: "Aš esu Jėzus". O ne.

169 Bet jie yra "netikri Kristūs" ir to nežino, nes prieštarauja Žodžiui. Ir Dievas tą patį patvirtina. Na aš dabar vedu tiesiai prie atskleidimo, nes jūs pamatėte, kad tai, kas buvo tų žmonių padaryta, buvo padaryta iš tikrųjų. Ir Jėzus taip sakė.

170 Na kaip aš sakiau, dabar jums, klausantiems telefonu, aš—aš nesmerkiu jūsų, bet čia yra mano bažnyčia ir—ir mano grupė, kurią Šventoji Dvasia man paskyrė, ir aš turiu jiems kalbėti Tiesą. Laikas bėga.

171 Taigi jie nepalaikys to, tačiau "netikri Kristūs", netikri, pateptieji, beveik su kiekvienu ženklu ir kiekviena Žodžio raide. "Jie tiki Šventosios Dvasios krikštu?" Žinoma. "Tiki visu *šituo*?" Taip. "Tiki kalbėjimu kalbomis?" Taip. "Tiki, kad lydės ženklai ir stebuklai, ženklai juos lydės?" Taip. Tai ne metodistai, tai ne baptistai. Ne, ne. Tai sekmininkai. Matote, tai paskutinės dienos.

Na pirmame bažnyčios laikotarpyje tai nebuvo pastebėta. Metodistų bažnyčios laikotarpyje nebuvo pastebėta; baptistų bažnyčios laikotarpyje jie to nepastebėjo; presbiterionų bažnyčios laikotarpyje jie to nepastebėjo. Tačiau sekmininkai taip arti tikrojo Dalyko! Štai kur Kviečiai, lukštai yra beveik tokie patys kaip Kviečiai. Jie niekuomet to nepastebėjo. Suprantate? Jie nepastebėjo. Bet tai paskutinės dienos, ši diena. Taip, pone.

¹⁷² Žiūrėkite, lygiai taip, kaip buvo pradžioje, taip bus ir pabaigoje. Kaip Ieva klaidingai išsiaiškino vienintelį Žodį, šėtonas Ievai, ir ji tuo patikėjo. Ji, ne jis; bažnyčia, ne Jis. Suprantate? Bažnyčia buvo ta, kuri priėmė klaidingą žodį. Suprantate? Ne Adomas; Ieva. Ne Kristus; bažnyčia, nuotaka, patepta, turėtų tokia būti, vadina save Nuotaka, suprantate, ji priėmė klaidingą žodį.

Ar to nematote? Nagi tai susivarsto kaip batų raištelis, tai susijungia kaip blakstienos. Na kur tik beatsiverstumėte Bibliją, Tai visiškai susijungia. Ieva, ne Adomas; Ieva tuo patikėjo, ne Adomas. Šiandieninė nuotaka, taip vadinamoji, patikėjo tuo; ne Kristus. Nuotaka turi visokius, taip vadinamoji nuotaka; tie patys ženklai, tie patys stebuklai, viskas tas pats; bet ne Tikrasis. Suprantate? “Suklaidintų Išrinktuosius, jei būtų įmanoma”.

Dabar paskubėsime, jei galėsime tai užbaigti per penkiolika minučių, baigsime laiku. Dabar atidžiai sekite, kad jūs—jūs nesuprastumėte klaidingai, tai jums.

¹⁷³ Na ne, jie neišsilaikytų, pasivadinę “netikru Jėzumi”. Jie negalėtų išsilaikyti, pasivadinę “Jėzumi”. Žinoma, ne. Tai pernelyg aišku. Kiekvienas tai suprastų. Kiekvienas suprastų, kad jie nėra Jėzus. Man nerūpi, ar jų šone teka aliejus, ar kraujas iš rankų, ar atviras žvilgsnis, jie vis vien žinos, kad tai . . . Kiekvienas, turintis supratimą, pažins, jog tai ne Jėzus. Suprantate? Jie to nepalaikytų. Tačiau jie save vadina “pateptais”. Ir jie daro ženklus bei stebuklus, kad “beveik suklaidintų Išrinktuosius”. “Bet atsiras netikrų Kristų, pateptųjų, kad suklaidintų Išrintuosius, jei tik būtų įmanoma”.

¹⁷⁴ Dabar būkite atidūs. Nepraleiskite šito dėstymo, nes verta paklausti.

Jis tik užlipdys juostą čia ant mikrofono, kad jis nejudėtų. Aš prakaituoju; net užlašėjo ant tos juostos, jūs matote.

¹⁷⁵ Taigi bus lygiai taip, kaip Joje, Biblijoje, pasakyta. Suprantate?

¹⁷⁶ Žiūrėkite, ne netikri Jėzus. “Netikri Kristūs!” Jie tiki, kad yra patepti, bet jie žino, jog nėra Jėzus. Matote, tai pernelyg aišku. Jei šiandien žmogus prieitų ir pasakytų: “Pažvelkite į randus mano rankoje. Pažvelkite į mano kaktą. Aš esu Jėzus”. Gerai, na mes žinome, kad tai nėra tiesa. Ir, atminkite, Jėzus ir nesakė, kad tokių atsiras. Jis sakė, kad atsiras “netikri Kristūs”. “Kristūs”, daugiskaita, denominacijos ir taip toliau, *pateptieji*; patepti denominacine dvasia, o ne Žodžiu. Jūs sekate? Ne netikras Jėzus. “Netikri Kristūs”, netikri, pateptieji. Suprantate? O, kaip aiškiai! Kaip mes. . . Jokiais būdais nepraleiskite šito!

¹⁷⁷ Na atminkite, aš visuomet jums kalbėjau, jog yra trys žmonių klasės. Yra trys žmonių rasės: Chamas, Semas ir

Jafetas, trys rasės. Trys klasės, ir aš sakiau, jog yra tikintysis, apsimetėlis tikintysis ir netikintis. Taip visuomet buvo, visuomet bus. Suprantate? Buvo Mozė, tikintysis; buvo Janas ir Jambras; netikintys. Matote? Buvo Balaamas; Mozė. . . Visada tos trys žmonių klasės, trys klasės; tikintysis, apsimetėlis tikintysis ir netikintis.

¹⁷⁸ Dabar atminkite, netikintis, denominacinė bažnyčia, visiškai netiki jokiais ženklais; šalta, formali, ceremoniali, pasaulio bažnyčia, denominacija. Tačiau apsimetėlis tikintysis yra tas lukštas. Tai tas, kuris apsimeta tikinčiuoju. Ir yra tikras tikintysis, kuris išties tikras. Dabar minutėlę pažvelkime į juos, kaip jie veikia.

¹⁷⁹ Ir atkreipkite dėmesį, kokie aiškūs tie netikintys yra, ar tie apsimetėliai tikintieji ir netikintys. Tai bent! Jie yra aiškūs, pažvelkite, net kai šėtonas buvo tikrojo Žodžio Akivaizdoje ir sakė: “Parašyta!” Teisingai?

Kodėl šėtonas taip padarė? Kadangi nežinojo Žodžio tai. . . Jis žinojo, kad buvo Žodis tai valandai, bet jis abejojo, kad tas nuolankus mažas Žmogus buvo tas Žodis. “Jei Tu esi Dievo Sūnus. Aš žinau, kad ateis Dievo Sūnus, nes Joje pasakyta, jog Jis ateis. Ir parašyta: ‘Jis įsakys Savo Angelams saugoti Tave’. Matai? Įrodyk man! Padaryk stebuklą! Kad aš pamatyčiau, kaip Tu tai darai”. Suprantate? Suprantate?

Matote, netikintis, apsimetėlis tikintysis, padirbinėtojas. Pažvelkite į Juda, buvusį tarp jų tuo pat laiku, apsimetėlis tikintysis! Suprantate? Žiūrėkite, ir ten buvo tikras Žodis.

¹⁸⁰ Kokie jie aiškūs! “Taigi nekreipk dėmesio į tas nesąmones. Nieko Ten nėra. Neik tenai. Ten tik grupelė triukšmautojų. Neturi nieko bendra su Tuo. Visa tai tėra prasimanymas. Tai tik tau taip atrodo”. Suprantate, suprantate, ką turiu omenyje? Stovi tiesiog Žodžio Akivaizdoje ir taip kalba.

¹⁸¹ Šėtonas įėjo. Kaip Biblijoje pasakyta, Judo laiške: “Netgi Arkangelas, besiginčydamas su šėtonu, pasakė: “Tesusdraudžia tave Viešpats’.” Prieš Patį Žodį!

O štai antikristas, pateptas, stovėdamas priešais tikrąjį tos dienos Žodį, Jėzų Kristų, pasakė: “Parašyta”.

¹⁸² Pažvelkite į paskutines dienas. “Tai bus taip arti, kad suklaidintų net Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma”. O, tai bent! Priežastis, dėl ko Išrinktieji nebus suklaidinti, žinote, kokia? Tai todėl, kad jie yra Žodis. Suprantate? Lygiai kaip Gyvybė, esanti Šaknyse, neseniai apie tai kalbėjau, Ji negali paneigti Savęs. Matote, Tai yra Žodis ir yra Žodžio laiku. Teisingai.

¹⁸³ Lygiai kaip Jeremijas, jis žinojo. Nesvarbu, ką sakė Hananijas, jis žinojo, ko laikosi. Lygiai taip ir Mozė elgėsi, ir—ir visi kiti. Tai yra, jis žinojo, nesvarbu, ką kalbėjo netikras pranašas, ten buvo Dievo Žodis. Buvo parašyta.

Štai dėl ko Michėjas galėjo pasakyti: “Gerai, jūs tik palaukite ir pamatysite”.

Achabas pasakė: “Aš tikiu savo pranašais. Mano organizacija teisi. Kai sugrįšiu ramybėje. . . Įmeskite tą vyruką į kalėjimą. Aš juo pasirūpinsiu! Duokite jam sielvarto duonos. Išvarkykite jį, visiškai su juo nebendraukite. Kai grįšiu ramybėje, mes pasirūpinsime tuo vyruku”.

¹⁸⁴ Michėjas tarė: “Jei tu iš viso sugrįši, Viešpats man to nepasakė”. Jis žinojo turįs TAIP SAKO VIEŠPATS ir jo regėjimas buvo tiksliai TAIP SAKO VIEŠPATS; ne kokiam kitam laikui, bet būtent tam laikui. Amen! Aleliuja! Tas laikas!

¹⁸⁵ Pasitikį savimi, stovi ir ginčijasi su Arkangelu! Buvo pasakyta, kad: “Kvailiai vaikšto pakaustytais batais ten, kur Angelai bijo ir įžengti”. Štai taip.

¹⁸⁶ Priežastis, dėl ko Išrinktieji, Jėzus sakė, nebus suklaidinti,—jie bus tas Žodis. Jie negalės būti niekuo kitu. Jie negalės klausytis nieko kita. Jie nežinos nieko kita. Štai taip.

Atminkite, Mozė nebuvo patrauktas į visų tų padirbinėjimų pusę. Argi buvo? Ar Mozė sakė: “Nagi palauk minutėlę, faraone. Žinai, ką? Viešpats liepė man padaryti šitai, bet, dėkui Dievui, matau, jog tavo vyrukai gali padaryti tą patį. Todėl štai ką aš padarysiu—prisidėsiu prie tavęs”? Och! Tai nepanašu į Dievo pranašą. Tikrai ne! Jis laikėsi taip tvirtai, kaip tik buvo imanoma. Jis tiksliai žinojo, kad Dievas tuo kažkaip pasirūpins, nes Jis pažadėjo. “Aš būsiu su tavimi. Aš nepaliksiu tavęs”.

¹⁸⁷ Jis žinojo, todėl jis neprisidėjo prie jų. O, ne. Jis laikėsi tvirtai. Jam nereikėjo nei vienos jų denominacijos. Jis stovėjo tiesiai su Dievu. Jo nepatraukė tie visi dalykai, ką jie darė. Kai jie padarė viena. . . Jis atskraidino mašalus; jie atskraidino mašalus. Jis pavertė krauju; jie pavertė krauju. Ką tik jis darė, jie visą laiką viską padirbinėjo. Jis tik ramiai stovėjo. Jis tiksliai žinojo. Dievas veikė.

Dabar jūs suvokiate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Kaip dukart du—keturi? [“Amen”.] Jūs nenorite pernelyg apsvilti. Taigi, taigi jūs—jūs suprantate, matote.

¹⁸⁸ Kodėl? Jie nebus suklaidinti dėl To. Tikras tikintysis, jie yra paskirtoji Sėkla, turinti išsilaikyti tą dieną.

¹⁸⁹ Taipogi Jėzus štai ką sakė: “Daugelis ateis tą dieną Mano Vardu ir sakys: ‘Viešpatie, argi aš neišvarinėjau demonų Tavo Vardu?’ ” Jėzus pasakė: “Paskutinėmis dienomis, kai laikas pasibaigs ir ateis didysis prisikėlimas, daug ateis ir sėdės Karalystėje”. Dievo Karalystė yra jumyse.

Daug, piktžolės ateis ir atsisės drauge su Kviečiais, sakys: “Nagi minutėlę, Viešpatie! Aš kalbėjau kalbomis. Aš šaukiau. Aš šokau Dvasioje. Aš išvarinėjau demonus. Aš kalbėjau kalbomis. Dariau visa tai”.

Ką Jis pasakys? Žiūrėkite. “Jūs piktadariai, Aš niekuomet jūsų nepažinojau”.

¹⁹⁰ Kas yra *piktadariai*? Paklauskite kieno nors. Tai yra “kažkas, ką tu turėtumei padaryti, o nedarai”. Jie žino tą Žodį. Jie girdi Jį. Jūs klausotės šios juostos. Jūs klausotės šios Žinios. Jūs matote, kad taip sako Viešpats Dievas; jūs matote, kad Jis tai patvirtina, užtikrina. Ir jūs Šitai pažįstate taip pat aiškiai, kaip ir šviečiančią lauke saulę, bet tu, kuris laikaisi savo dominacijos, laikaisi šių klaidingų dalykų; tu—piktadarys!

“O, taip, turėjau didžiules kampanijas. Padariau *tai*. Padariau *šitai*”.

Pasakė: “Šalin nuo Manęs, jūs piktadariai, Aš niekuomet jūsų nepažinojau”.

¹⁹¹ “Na juk ant manęs nusileido Šventoji Dvasia”. Nė kiek neabejoju. “Aš kalbėjau kalbomis. Aš giedojau Dvasioje. Aš padariau. . .” Nė kiek neabejoju. Jokiais būdais. O, broli, sese, kokia būklė!

Jaudinantis metas. Kur mes esame? Šis Žodis dabar įgyja Gyvybę. Žiūrėkite.

¹⁹² Taip, Jis pasakė, kad jie tai darys. Žiūrėkite: “Jūs piktadariai”. Turiu čia užsirašęs Rašto vietą. Tik nežinau, kur. Užemiau tiek daug laiko. Pasižiūrėsiu, minutėlę, pasižiūrėsiu, kur. Tai—tai Mato 7:21. Aš—aš tik nežinau, kur. Aš, kartais aš neužsirašau ko nors, na aš—aš taip pamokslauju, aš—aš pamirštu, kokią Rašto vietą minėjau. Mato 7:21.

Ne kiekvienas, kuris man sako: ‘Viešpatie, Viešpatie!’, įeis į dangaus karalystę; bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje.

Daugelis man sakys aną dieną: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome. . .’

Pranašai, pateptieji! Teisingai? “Argi mes nebuvo pranašai? Argi nebuvo patepti, pateptieji? Argi aš nepranašavau Tavo Vardu? Argi Tavo Vardu neišvarinėjau demonų?” Kaip gali tai daryti ir atsisakyti krikšto Jėzaus Vardu? Matote? O, varge! Matote, kaip klaidina? Tik iki to taško, paskui atkrinta. Jie eina iki pat Žodžio, paskui atkrinta. Dabar stebėkite šitai. Mes paimsime tai, minutėlę.

Daugelis man sakys. . . ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome, argi nebuvo pranašai? . . .’

Taip, aš apie tai kalbėjau Mato 24:24.

...ir tavo vardu...neišvarinėjome demonų? Ir tavo vardu nedarėme daugybės ste-...daugybės darbu?

Ir tada aš jiems pareikšiu: 'Aš niekuomet jūsų nepažinojau: šalin nuo manęs, jūs piktadariai'.

“Kai Tai buvo priešais tave ir tu Tai matei, ir matei Tai veikiant, matei, jog Tai buvo Žodis; o tu laikeisi savo denominacijos. Aš niekuomet tavęs nė nepažinojau. Man nerūpi, kiek demonų tu išvarei, kiek padarei *to* ir *ano*; aš nieko nežinau apie tave”.

Balaamas pasakė: “Aš pranašavau teisingai Tavo Vardu. Tai įvyks”.

¹⁹³ “Tai tikra tiesa, bet kai palietė Žodį, tu Jo atsisakei”.

O, broli, matai, kas klaidina? Ne tiksliai “pranašas”; bet su Žodžiu, tikru Žodžiu, patvirtintas Žodis pademonstruotas. “Jūs piktadariai!”

¹⁹⁴ Mėgino, šėtonas mėgino visais laikotarpiais padirbti tikrąjį Žodį. Mes tai žinome, ar ne?

¹⁹⁵ Atkreipkite dėmesį, prieina iki ribos ir pasibaigia. Pažvelkite čia, Jis pasakė Žydams 6-tajame skyriuje, na, mes neseniai skaitėme. Aš sakiau jums, kad pasižiūrėtumėte, mes tai padarysime per porą minučių. Jis pasakė:

...bet erškėčiai ir usnys...greitai bus niekam tikę; galiausiai sudeginti. (Riba!)

...jūs, kurie paragavote...dangiškos dovanos,...

“Paragavote”, kitais žodžiais, jūs Tai matėte! Jūs negalite [Brolis Branhamas sučepsi lūpomis—Red.] paragauti To lūpomis. Bet jūs matėte Tai ir pažinote, jog Tai Tiesa. Jūs pažinote, jog Tai Tiesa. “Paragavo Dangiškos dovanos”.

...ir tapo Šventosios Dvasios dalininkais, kai Tai nusileido ant jūsų,

...paragavo gerojo Dievo žodžio,...

“Paragavote”, jūs matėte, kad Tai buvo teisinga. “Ir Šventoji Dvasia nusileido ant jūsų”, lauko piktžolių.

...ir paskui atpuolė,...

“Išsižadi to Kristaus, kuris tave pašventino ir pašaukė, ir patepė tave”.

...nebelieka aukos už nuodėmę tam.

Tai neatleidžiama! “Nebeįmanoma tiems ateiti prie Tiesos pažinimo”.

Nes neįmanoma tiems, kurie...tapo Šventosios Dvasios dalininkais,

Nusileido ant piktžolių, suprantate, “Pradėjo su Jėzumi, ir: ‘Viešpatie, aš viską pereisiu’”, bet kai tu tik užkliudai Žodį,

pasuki atgal. “Tapo Šventosios Dvasios dalininkais ir netgi paragavo ar pamatė pademonstruotą Patį Žodį”. O paskui nusisuka nuo Jo, “Visiškai nebeįmanoma tiems kada nors pamatyti Tai ar ateiti prie To”.

Tai yra TAIP SAKO RAŠTAS. Na jūs... “Dangus ir žemė praeis, bet Jis nepraeis”. Jūs tai suprantate? “Visiškai neįmanoma”. Biblijoje taip pasakyta ir Dvasia tai patvirtina.

¹⁹⁶ Atkreipkite dėmesį, leiskite pateikti nedidelį pavyzdį. Pažvelkite į tuos žmones, kurie išėjo pagal Mozės pranašystę, išėjo iš tos organizacijos, išėjo iš viso to, pagal pranašystę, matė didelius darbus ir stebuklus, visus tuos dalykus, ir priėjo prie įėjimo ribos.

Na, Lee, štai jūsų “vardas Knygoje”. Suprantate? Jūs tai ruošėte. Tiems, kurie ne čia, o klausotės transliacijos, štai čia sėdi daktaras Lee Vaylas. Jis redaguoja knygą apie Septynis Bažnyčios Laikotarpius. Iškyla problema ar klausimas dėl to, kaip jūsų “vardas išbraukiamas iš Avinėlio Gyvenimo Knygos”. Matote, tai glumina daugybę tarnautojų. Bet palaukite, kol gausite tą knygą, jūs suprasite tai, jei turite nors kiek Šviesos. Suprantate?

¹⁹⁷ Dabar žiūrėkite, tu nepasuksi galvos ir nė nepažvelgsi į Tai, jei nenorėsi To pamatyti. Kaip mano motina sakydavo: “Ropei kraujo nepaleisi, nes ten nėra kraujo”.

¹⁹⁸ Žiūrėkite, Šviesa turi ateiti; tai ne tamsoje. Šviesa ateina į tamsą, o tamsa Jos nepastebi. Stebėkite pateptuosius tą dieną.

Kaip Mozė išvedė tuos vaikus iš Izraelio; ir jie klausė, ir visi sutriko dėl tos didžios tautos. Taigi Izraelis buvo tarpdenominacinis. Neturėjo žemės, neturėjo namų. Jis ėjo namo.

Mes neturime bažnyčios. Mes ne... Mes—mes einame į Bažnyčia, į Pirmagimio Bažnyčia, Bažnyčia, kuri Šlovėje; ne žemišką žmogaus bažnyčia. Bažnyčia, kuri Šlovėje, iššauktieji, paskirtieji Amžinajam Gyvenimui, suprantate, eina į savo Namus.

Ir kai jie priėjo prie tos vietos, kur reikėjo pereiti, jie suabejojo Žodžiu ir grįžo atgal. Po to, kai Jozuė, Kalebas ir kiti perėjo ir sugrižo su vynuogių kekėmis, kad įrodytų jiems, jog tenai ta žemė, Dievo Žodžio pažadas: “Ta žemė gera: pienas ir medus”. Ir atnešė iš anos pusės, kad įrodytų jiems. Ir jie paragavo, ir pasakė: “Och, och, vis dėlto mes to negalime padaryti”. Kas atsitiko? Jie žuvo dykumoje. Jie pasiliko tenai ir susiorganizavo, ir visi jie mirė.

Tačiau tie, kurie nuėjo tenai ir atnešė tai, Jozuė ir Kalebas; Mozė buvo perkeltas. Bažnyčios laukimo simbolis; ir

prisikėlimas Senajame Testamente, Naujajame Testamente; ir paimtas Kūnas. Matote tuos tris? Reikia išrikiuoti tuos tris, suprantate, taigi, tikintysis ir netikintis. Suprantate?

¹⁹⁹ Žiūrėkite, kaip tai buvo “totališka”. Atminkite, Dievas niekuomet neatleidžia tos nuodėmės. [Brolis Branhamas beldžia į katedrą keturis kartus—Red.] Na kaipgi jie įeis? Jei tai erškėčiai nuo pat pradžių, jie ir pabaigoje bus erškėčiai. Tiktai paskirtieji Tai pamatys.

²⁰⁰ Dabar atidžiai sekite. Lygiai kaip švento Martino dienomis, kaip tik prieš tamsiuosius amžius; dievotas žmogelis. Kiek skaičiusiųjų šventojo Martino raštus? Daugelis jūsų skaitėte. Mes nuėjome pasiimti šventojo Martino raštų; kunigas pasakė: “Bet jis nebuvo kanonizuotas”. Žinoma, kad nebuvo; ne jų, bet Dievo. Šventoji Dvasia pasakė, kad mes patalpintume jį trečiajame bažnyčios laikotarpyje. Suprantate?

²⁰¹ Pažvelkite, koks jis buvo dievotas žmogelis; pašauktas, paskirtas. Jo tėvai pagony. Jo tėvas kareivis. Jis turėjo sekti jo pėdomis, būti kareiviu. Ir jis tapo, ir visuomet tikėjo, kad kažkur yra Dievas; miškų žmogus, o galėjo pamatyti Dievą. Kartą jis ėjo per miestą, tenai gulėjo mirštantis senas valkata, prašantis, kad kas nors... Jis buvo sušalęs tą naktį. “O”,—pratarė,—“duok man ką nors užsikloti; aš mirsiu šiąnakt”.

²⁰² Niekas to nepadare. O Martinas stabtelėjo atokiau ir stebėjo jį. Niekas to nepadare. Jis teturėjo vieną apsiaustą. Jis pats būtų sušalęs, jei būtų atidavęs savo apsiaustą, jis buvo sargyboje. Todėl jis pagalvojo: “Abu turėsime galimybę išgyventi, jei pasidalinsiu su juo”. Todėl jis nusiėmė savo apsiaustą, perkirto kardu per pusę ir apsiautė juo senąjį valkatą. Jis apsiautė savo apsiaustą.

Visi kalbėjo: “Pažvelkite į tą juokingą sargybinį. Pažvelkite, koks juokingas kareivis, apsiautęs puse apsiausto!”

²⁰³ Kitą naktį, kai nebėjo sargybos ir gulėjo lovoje, nemiegojo. Pažvelgė, o tenai kambaryje stovėjo Jėzus Kristus, įsisupęs į tą pusę drabužio, kuriuo jis užklojo jį. Kaip tik tuomet jis suprato: “Ką padarėte Mano mažiesiems, Man padarėte, Mano pateptajam”, gulinčiam ten.

Jis buvo didis Dievo tarnas. Bažnyčia šaipėsi iš jo, persekiojo jį, išvarė jį ir visa kita, bet jis buvo Dievo pranašas. Tai, ką jis sakė, įvyko. Taip pat daugelis tuo metu juo tikėjo.

²⁰⁴ Noriu jums parodyti, koks velnias yra klaidinantis. Kartą jis buvo savo kabinete. Pasirodė galingas angelas su karūna ant galvos, auksiniu apavu, papuoštu aukso nėriniais rūbu, ir pasakė: “Martinai, ar pažįsti mane?” Jis pasakė: “Aš esu tavo Viešpats ir Išgelbėtojas. Aš esu Tas, kuris išgelbėjo tave. Garbink mane, Martinai”. Tačiau tas pranašas, suprasdamas,

jog čia kažkas keista, toliau žiūrėjo į jį. Jis pasakė: “Martinai, aš tavo Išgelbėtojas, Jėzus Kristus. Garbink mane! Argi nepažįsti manęs, Martinai?”

²⁰⁵ Martinas toliau žiūrėjo į jį, prisimindamas Rašto vietas. Jis pasakė: “Šėtone, šalin nuo manęs”. Jis pasakė: “Ant tavo galvos karūna. O Dievo Žodis sako, kad Jo ‘šventieji Jį karūnuos’ amžiaus pabaigoje”.

Argi tai nebūtų buvusi pagunda sekmininkui? Sek Žodį, broli. Tai apsimoka.

²⁰⁶ Kartą, vėl, vienuolyne buvo senas šventasis tarp jaunų vienuolių. Vienas iš jų buvo irzlokas. Sekite, čia gera—gera alegorija šiandienai. Jis norėjo būti aukštesnis už kitus. Jis norėjo pasirodyti, autoritetas, didesnis, geresnis, išsiskiriantis, jūs žinote, labai reikšmingas. Jis tiesiog turėjo būti klasiškas. Visuomet norėjo, kad kiti broliai ne... Jūs žinote, jis tiesiog turėjo būti kitoks. Suprantate? Jis, kaip ten bebūtų, buvo labai išpuikęs. Jis buvo kaip guzas lygioj vietoj. Niekas negalėjo jo paliesti. Dabar žiūrėkite, kas įvyko. Jam reikėjo kažko reikšmingo. Jam reikėjo susilyginti su aukštuomene. Jūs sekate mane? Suprantate? Taigi jis pasakė, jis pranašavo. Jis pasakė: “Viešpats ir mane paskyrė pranašu. Aš esu pranašas”.

Taigi tebuvo vienas identifikuotas pranašas žemėje, tai buvo šventas Martinas; jis buvo gimęs pranašu.

²⁰⁷ Bet tas vaikas, jaunuolis, pasakė, jaunas vienuolis maždaug dvidešimt penkerių metų. Jis pasakė: “Viešpats paskyrė mane pranašu ir aš tau tai įrodysiu”. Tarė: “Šianakt Viešpats duos man puikų, gražų rūbą, apvilks mane baltu rūbu ir pastatys tarp jūsų. Tuomet jūs visi ateisite pas mane, suprantate, ir gausite iš manęs įsakymus”.

²⁰⁸ Dabar sulyginkite tai su šia diena, suprantate: “Aš vadovausiu organizacijai. Aš pasirūpinsiu jumis, visais vienuoliais”.

Ir tikrai, “Tą naktį šviesa įsklido į pastatą”, taip pasakyta švento Martino raštuose. Perskaitykite. Tai tikra. Tai istorija. Ir atsirado šviesa, visi kiti stebėjo, ir štai ateina... Jis buvo baltu rūbu, stovėjo tarp jų. Jis tarė: “Matote, ką aš jums sakiau?” Bet tai prieštarauja Žodžiui.

²⁰⁹ Ir kai jis nuėjo pas seną koledžo dekaną, jis, šiek tiek pavaikščiojęs pirmyn atgal, tarė: “Sūnau, tai neatrodo teisinga”. Jis pasakė: “Tėra vienintelis būdas”. Štai kas! “Tėra vienintelis būdas mums sužinoti. Tai atrodė antgamtiška”. Nagi sekmininkas būtų čiupęs už tos šaknies, netikro pinigų, virvelės, kabliuko ar dar ko nors! Jis pasakė: “Kaip stebuklas atrodo neblogas, bet tai neatrodo teisinga Žodžio atžvilgiu. Na pas mus yra toks žmogus, pateptas pranašas vardu Martinas. Eik pas jį”.

Vaikinas tarė: “Ne, ne! Martinas čia niekuo dėtas”.

²¹⁰ Ir pasakė: “Vis tiek nueik”. Jie čiupo jį už rankos ir nuvedė pas Martiną, rūbas dingo nuo jo.

²¹¹ Matote: “Suklaidintų Išrinktuosius, jei būtų įmanoma”. Matote, jie pažišta juos. Jėzus pasakė: “Mano avys pažišta Mano Žodį”.

“O”, –sakote jūs, –“klausykite Mano “Balso””.

Tai Jo Žodis. “Žmogus gyvens ne viena duona, bet kiekvienu Žodžiu”. Suprantate? Paskirtieji tai žino. “Jie neseka svetimu žodžiu ar svetimu balsu”.

Štai taip yra tiems vaikinas; jie neseks. Jie žinojo, kad tenai yra Martinas, to laikotarpio pranašas, Dievo identifiktuotas Žodžiu, žinojo Žodį. O anas žmogus neatsilaikys prieš Jį.

²¹² Jis taip pat sakė: “Kur yra Skerdiena”, arba Žodis, “tenai tam tikru laiku sulėks ereliai”. Taigi tai yra Mat-... Norite užsirašyti, tai Mato 24:28. Truputėlį aukščiau, Mato 24:24; keturiomis eilutėmis žemiau, matote, jei norite susirasti. “Kur tik yra Skerdiena”, Mana, Žodis, “tenai sulėks ereliai”.

²¹³ Dabar turiu paskubėti. Aš pažvelgiau tenai ir pamačiau, kiek laiko... Jau–jau septynios ar aštuonios minutės po dvylikos. Aš išties turiu skubėti arba mes galime užbaigti ir vakare, kaip jūs norite. Širyt ar vakare? Mm? Kiek turi vykti namo šiandien po tarnavimo, pakelkite ranką, pasižiūrėkime. O, tai bent, geriau jau tęsti!

Apgailestauju, kad užlaikau žmones, klausančius telefonu, bet aš paskubėsiu. Tai verta daugiau nei pinigai. Manau, kad taip yra, bent jau man, suprantate. Jūsų pinigai žlugs. Šitai–ne; Tai–Žodis. Suprantate?

²¹⁴ “Kur tik yra Skerdiena, ten sulėks ir ereliai”. Kur yra Skerdiena, kur kas nors užmušta, ten sulėks ereliai. Kur yra šviežia Mėsa, to meto Žodis, ten sulėks ereliai.

Bet kai ji supus, ten sulėks pulkas grifų. Taip. Suprantate, ką turiu galvoje? Kur nužudoma, ten sulekia ereliai; bet kai jau paguli ir pūva, tuomet sulekia grifai. Erelis neturi nieko bendra su tuo. Suprantate?

Jėzus pasakė: “Kur yra Skerdiena”, kur nukrito Mana, tą vakarą, kai krenta šviežia Mana, “dėl Jos sulėks ereliai”. Tai tos dienos Mana. Suprantate? Sekite.

²¹⁵ Tačiau po to, kai ji supūva, vikšrai apninka ją, tuomet atskrenda grifai. Jie jos neužuodžia, kol ji nepradedą pūti. Nenuostabu, kad Jėzus, stovėdamas tenai, kalbėjo: “Jeruzale, tu užmėtei akmenimis kiekvieną pranašą!” Pažvelkite į tą asmeninį įvardį, matote: “Jeruzale, Jeruzale, kiek kartų Aš...”

Kas buvo Jis? “Kiek kartų Aš rinkau tave kaip višta savo viščiukus, tave, užmėčiusią akmenimis kiekvieną pranašą, kurį Aš tau kada siunčiau”, ta didžiulė bažnyčia, Jeruzalė.

²¹⁶ Ne ta Jeruzalė, kuri čia žemėje, “bet mes esame iš Aukštybių Jeruzalės”, iš kur ateina Žodis, iš paskyrimo, suprantate. Ne senoji Jeruzalė, kuri žus, Nauja Jeruzalė, kuri nežus. Ne senoji Jeruzalė, žmogaus pastatyta; bet Nauja Jeruzalė, Dievo pastatyta, suprantate, Žodis, tenai buvęs apreikštas. “Mano Tėvo namuose daug auksu. Einu jums vietos paruošti”, Kūrėjas, darantis iš auksu gatves ir taip toliau. Tai Tas, kuris nežus.

²¹⁷ “Jeruzale, Jeruzale, kiek kartų Aš”, nuo laiko pradžios; ne trečias Asmuo, kažkas kitas, bet: “Aš būčiau žiūrėjęs tave kaip višta savo viščiukus, bet tu nenorėjai. Tačiau dabar tavo valanda išmušė”. Suprantate?

“Kur yra Skerdiena, sulėks ereliai”. Bet skerdienai supuvus, sulekia maitvanagiai. Suprantate?

²¹⁸ Žiūrėkite. Mozė, jis niekuomet nedavė Dievo vaikams... Mozė buvo erelis ir jis niekuomet nedavė Dievo vaikams Nojaus liekanų. Jis turėjo šviežią Dievo Žodį. “Viešpats Dievas pasitiko mane dykumoje ir patvirtino Savo Žodį, ir atsuntė mane čia iššaukti jus”. Paskui atsiranda padirbinėtojai, padirbinėjantys tai. Suprantate? Tačiau jis turėjo tos valandos Žodį.

Kadangi Dievas pasakė Abraomui, tam, kuris turėjo pažadą: “Tavo sėkla gyvens svetimame krašte keturis šimtus metų, bet Aš juos aplankysiu ir ištrauksiu galinga ranka”.

²¹⁹ Mozė sakė: “Na Viešpats Dievas kalbėjo su manimi ir parodė man, ir pasakė, ką daryti, ir aš jums pasakysiu”. Pasakė: “AŠ ESU” siuntė mane”.

“AŠ ESU!” Ne “Aš buvau ar būsiu”. “AŠ ESU”, esamasis laikas, Žodis dabar. Ne Žodis, kuris buvo ar Žodis, kuris bus; Žodis, kuris yra dabar. Matote? Jūs tai suprantate? “AŠ ESU!” “AŠ ESU” yra Žodis. “Pradžioje buvo Žodis ir Žodis buvo pas Dievą”. Teisingai? “AŠ ESU”. “Dievas siuntė mane kaip Savo pranašą, kad patvirtinčiau, jog tai tiesa. Aš esu atsakymas į šį Žodį, taigi, kai Jis čia nusileidžia ir tai daro”.

²²⁰ Ir kai jis tai padarė, faraonas pasakė: “Na mūsų grupėje pilna tokių, kurie taip pat šitaip gali padaryti”, padirbinėtojai.

Jėzus pasakė: “Na tai vėl pasikartos paskutinėmis dienomis”, matote, tvirtindami tą patį. Pažvelkite, kas pirmiausia pasirodė. Pasižiūrėkite, kas laikėsi drauge su Žodžiu. Štai kas. Štai kaip tai pažįstama, jūs matote.

²²¹ Mes pastebime, kad Mozė niekuomet nedavė jiems to, kas buvo Nojaus laikais: “Dabar mes statysime arką, nes tai yra Žodis, jūs žinote. Kartą Nojus pastatė arką”. Ne, grifai tai lesė. Ne, ne. Ne, ne.

222 Tai yra pažadėtas Žodis. Žiūrėkite, jo žinia, kurią jis turėjo nuo Dievo, buvo tikras paskirtas Dievo Žodis tai valandai. [Brolis Branhamas beldžia į katedrą du kartus—Red.]

Nei Jėzus nepateikė jiems Mozės liekanų. Mozė turėjo Žodį tai valandai, bet Mozė buvo pranašas. Čia yra Pats Dievas, suprantate, Jis niekuomet nepateikė jiems Mozės—Mozės liekanų.

Bet tik pažvelkite į tuos grifus toje organizacijoje, godžiai ryjančius tai. “Mes žinome! Mes turime Možę! Mums nereikia Tavęs”.

223 Jis pasakė: “Jei jūs pažinotumėte Možę, pažintumėte ir Mane, nes Mozė kalbėjo apie Mane”. O, tai bent! Matote?

“Kur yra Skerdiena, ten sulėks ereliai”. Ereliai! Šviežia Žodžio skerdiena, Žodžio, kuris pakilo ir buvo nupenėtas, ir buvo apreikštas ir pateiktas kaip Maistas vaikams.

Taigi senoji skerdiena, išgulėjusi tenai šimtus metų, bus ten.

Tas pats dabar! Liuteris turėjo atgailos žinią; bet jūs esate liuteronų maitvanagai! Baptistai turėjo žinią; bet jūs baptistų maitvanagai! Suprantate? Sekmininkai turėjo žinią; priename iki dabar, sekmininkų maitvanagai!

“Bet kur yra Skerdiena, ten sulėks ereliai”.

224 Atminkite, tau nebūtų pavykę pamaitinti liuteronu anais laikais (dabar tai įmanoma) katalikiška dvėseną. Ne, pone. Jis turėjo šviežios mėsos. Tai buvo tas bažnyčios laikotarpis.

Tu negalėjai metodisto pamaitinti liuteroniška žinia. O, ne, jam nereikėjo tos dvėsenos. Ji supuvusi. Suprantate, Gyvybė išėjo iš ten ir persikėlė kažkur kitur. Tenai tik senas miręs stiebas. Gyvybė juda toliau.

Taipogi tu negali Jėzaus Kristaus Nuotakos pamaitinti sekmininkiškumu. Tikrai ne! Knibždančios vikšrais organizacijos; nieko bendra! Ne, ne!

Nes pažadas yra toks: “Aš siūsiu jums pranašą Eliją prieš ateinant didingai ir baisiai dienai. Jis vėl atgręš vaikų širdis į tėvų Tikėjimą”. “Visa tai buvo pažadėta Biblijoje, Aš tai išpildysiu ir tenai sulėks ereliai”. “Visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis pas Mane”. Suprantate?

225 Jėzus nė nemėgino. Bet kai atėjo Jėzus, Jis rado pulkus grifų: “Mes turime Možę ir įstatymą”. Matote? Na tai buvo tinkama valgiui tada, kai tai buvo paskersta ir paduota jiems. Matote, tuomet tai buvo gerai.

Bet tai buvo išpranašauta paties Mozės, kuris žudė auką, sakė: “Viešpats jūsų Dievas iškels iš jūsų tarpo, iš jūsų brolių, Pranašą. Bus taip, kad kiekvienas, kuris nesilaikys to Pranašo bei to, ką Jis sakys, bus atkirstas nuo žmonių”. Taip ir buvo.

226 Pažvelkite, išsipildė šeši šimtai įvairių Senojo Testamento pranašysčių apie Jėzų Kristų. “Jie pervėrė Mano rankas ir Mano kojas”. Apie, aš pamiršau, kiek jų išsipildė paskutinėmis septyniomis ar aštuoniomis Jo gyvenimo valandomis, visiškai tiksliai, ką sakė visi tie pranašai.

227 Jei aš šiandien pranašaučiau, kad įvykis tam tikras dalykas po metų, galbūt būtų—būtų dvidešimt procentų, jog tai įvyks, teisinga tai būtų ar klaidinga. O jei pranašaučiau, jog tai įvyks ir nepasakyčiau kada, turėčiau dar mažiau procentų. Jei pranašaučiau, kada tai įvyks, tai duotų man dar siauresnes ribas. Jei numatyčiau vietą, kur tai įvyks, tai nubrėžtų dar siauresnes ribas. Jei numatyčiau...kam tai įvyks, tuomet teturėčiau vieną iš šimto tūkstančio, jog tai įvyks, jei tai ir nebūtų tiesa.

Ir kiekvienas Žodis, aleliuja, kuris buvo parašytas apie tą Mesiją, išsipildė iki raidės. Netgi vieną dieną, skaitydamas Raštus, Jis sustojo vidury sakinio ir tarė: “Dievo Dvasia ant Manęs, kad skelbčiau Evangeliją ir išvadavimą...” Ir sustojo vidury sakinio, nes visa kita buvo apie Jo antrąjį Atėjimą. Amen! “Dangus ir žemė praeis; Mano Žodis nepraeis”. Suprantate?

228 Jis buvo tas Žodis, kuris maitino juos tada. Mozė jiems kalbėjo Tiesą; bet, jūs matote, jie visada iš to padaro denominaciją, kad grifai...

Kai kas nuo To lieka po to, kai ereliai palesa ir išskrenda namo. Paskui jie laukia, kol pamatys dar kažką. “Žodis”,—kalba jie,—“čia Jis turi pasirodyti. Elnias buvo vakar; rytoj bus avis”. Suprantate, ką turiu galvoje? “Štai ten sena elnio mėsa, suryta, bet šiandien mes turėsime avį. Kurgi ji?” Suprantate, ką turiu galvoje? Angelų Maistas! Žmonės, vieną dieną valgę maną, jei palikdavo ją kitai dienai, ji būdavo sugedusi. Ar nematote visų tų simbolių, kaip tobula? Tas pats dabar!

229 Žiūrėkite, Jėzaus dienomis grifai taipogi išvarinėjo demonus; pateptieji ant senos skerdienos. Teisingai? Jie išvarinėjo demonus. Jėzus taip pasakė.

Ir atminkite, tomis dienomis pas juos buvo pranašai. Kajafas, vyriausias kunigas, pranašavo. Kiek žinančių tai? Kajafas pranašavo. Pasižiūrėkite, kokia piktžolių vieta lauke: jos drėkinamos to paties patepimo. Kodėl Biblijoje pasakyta, kad jis pranašavo? “Nes tais metais jis buvo vyriausias kunigas”. Bjaurus maitėda, piktžolė, usnis tarp Kviečių; bet Dvasia buvo ant jo, tikra Dievo Šventa Dvasia. Dievo Šventa Dvasia buvo ant jo, kad pamokslautų, pranašautų ir numatytų tai, kas įvyks; atstūmė ir nukryžiuavo tikrą patvirtintą tos valandos Žodį.

O, gailėstingumas, broli! Kiek ilgai dar turėsime kalbėti apie šiuos dalykus, suprantate, kiek daug visame Rašte? Aš paskubėsiu. Turiu čia apie dešimtį lapų iš Raštų, įrodančių visa tai. “Ta pati saulė teisiems ir neteisiems”.

²³⁰ Jėzus kalbėjo, kad tai įrodytų. “Jei aš išvarau demonus Dievo pirštu, kuo išvaro jus tavo vaikai?” Taigi jie išvarinėjo demonus. Jie pranašavo. Teisingai? Tačiau neatpažino Jo, buvusio tos valandos Žodžiu, (kodėl?) nes Jis neprisijungė prie jų.

Dabar paimkime Mato 24:24, “Netikri Kristūs”, pateptieji, “atsiras ir pranašaus netikri pranašai”, matote, “ir suklaidentų net Išrinktuosius, jei tik būtų įmanoma”. Dabar suprantate?

²³¹ Pažvelkite į vaikus. “Kuo vaikai. . . Jei aš išvarau demonus Dievo Žodžiu”, Jis buvo Dievo Žodis, “kuo jūsų denominaciniai vaikai jus išvaro?” Taigi vienas Dievas tegali išvaryti demoną, mes tai žinome, vienas Dievas. Nes tvirtas žmogus turi būti tvirtesnis už tą, kuris jo namuose. Jie turėjo jėgą tai daryti.

Jūs žinote, Apreiškimuose pasakyta, kad jis. . . kad antikristas, pasirodęs paskutinėmis dienomis, “Darė ženklus bei stebuklus, jog net suklaidino tuos, kurie gyveno žemėje, suklaidino visus, krikščionis ir visus, kurių vardai nebuvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje”, atsakymas į Mato 24:24, “kurių vardai neįrašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą nuo pasaulio pradžios”.

Ta Gyvybė, kuri buvo šaknyse to—to tikro apelsinmedžio, kilo per visus tuos citrusinius ir visa kita, kilo toliau ir davė vaisių to medžio viršūnėje, aukščiau visų denominacinių skiepių ir šakų. Jūs suprantate? Aš paskubėsiu. Tvirtas žmogus. . .

²³² Dabar prisiminkite Dovydą, jis buvo doras, nuoširdus, stengėsi daryti Dievo darbą, o nebuvo paskirtas jį daryti.

“Jie”, pateptieji; bet Jėzus pasakė: “Vietoj Mokymo jie dėsto žmogiškąjį (Raštų) aiškinimą”, suprantate, ne Dievo Žodį, ne Jo patvirtintą Žodį; moko apie istorinį Kristų, suprantate, kažką, kas buvo.

O Biblijoje pasakyta: “Jis yra”. “Aš ESU”, ne “Aš buvau ar būsiu”. “Aš esu kaip tik dabar”. Jis yra tas Žodis, kuris gyvena dabar.

Jis buvo pradžioje, Jis buvo. . . Jis buvo želmanėliuose; Jis buvo spurge; Jis buvo lukšte; tačiau dabar Jis yra Grūde.

²³³ Na, tai jūs grįšite ir vėl stengsitės gyventi? Kas, jei ta Gyvybė grįžtų, jūs manote, kad (pasitraukusi) Gyvybė vėl prakalbės, grįš, kai jau tas senas lukštas išdžiuvęs, kada nors grįš ir vėl gyvens? Niekada. “Nebeįmanoma tiems, kurie kartą

jau buvo apšviesti”, ir nejudėjo su Žodžiu, kai tai vyko, “jie mirę, žuvę; erškėčiai bei usnys greitai bus niekam tikę, galiausiai bus sudeginti”. Ar tai tiesa?

Dabar skubėsiu, kiek įmanoma.

²³⁴ Dabar pažvelkite į Raštą. Moko apie istorinį Dievą, suprantate, tarytum jie mėgintų gyventi praeityje, panašiai: “Na Veslis pasakė *taip ir taip*. Arba *tas ir tas* pasakė *taip ir taip*”. Tu atsisakai tai dienai pažadėto Žodžio, Manos, kuri aiškiai sutampa su ta diena. Jie mėgina įpilti savo senus liuteroniškus, baptistiškus, sekmininkiškus vynus į naujus butelius. Tai nepavyks. Ir mūsų jaunas Vynas senuose buteliuose neduos efekto. Jei jie mėgina pilti šį naują Vyną į denominaciją, pasirodo jų kvailumas. Jie to negali padaryti. Jis susprogsta.

²³⁵ “Na, broli, aš mačiau Dievo Žodį, tiksliai pagal Žodį!”

“Nagi pažvelk, daktare, ar... Mes—mes negalime To priimti”. Nedai, manau, susidūrei su tuo neseniai. “Mes, mes tiesiog negalime To dabar čia priimti. Aš—aš, jau geriau jūs eikite savo keliu”. Jūs žinote. Matote, nepavyks. Susprogsta.

“Nelopykite sudėvėto drabužio nauju lopu, nes visas suplys”. Matote? Argi Jėzus to nesakė? Negali pilti jauno Vyno į senus butelius. Jis susprogdins juos. Jauname Vyne yra Gyvybė. Gerai.

²³⁶ Atkreipkite dėmesį į kai ką, dabar tikrai greitai, kol baigsime... savo pokalbį. Žiūrėkite, Apreiškimo 16:13 ir 14, jei norite užsirašyti. Galbūt nebeturėsiu laiko priėti iki to. Noriu, kad įsitikintumėte ir pamatytumėte tai. Dabar žiūrėkite, tai trimitavimas tarp Šeštojo ir Septintojo Dubens.

²³⁷ Na mes—mes po minutėlės užbaigsime, jei dar galite kelias minutes pakentėti. Tuojuo baigiame.

²³⁸ Žiūrėkite, Apreiškimo 16:13 ir 14, tarp Šeštojo ir Septintojo Dubens: “Trys netyrosios dvasios tartum varlės” (ar pastebėjote tai?) “išėjo iš kažkieno burnos”. Dabar žiūrėkite, greitai. Ar pasirengę? Pasakykite: “Amen”. [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Dvasių trejybė!

²³⁹ Dabar, broli iš denominacijos, pasėdėk ramiai minutėlę. Nesikelk ir neišeik iš patalpos, kuris klausaisi radijo, telefonu. Neišjunk savo magnetofono. Pasėdėk ramiai minutėlę ir paklausk. Jei esi gimęs iš Dievo, taip ir padarysi.

²⁴⁰ Varlių trejybė! Varlė yra toks gyvūnas, kuris visuomet žvelgia atgal. Ji niekuomet nežiūri, kur eina; ji žiūri, iš kur atėjo. Suprantate? Argi nematote? Kur prasidėjo trejybės mokymas? Atminkite, “trys netyrosios dvasios”, atskiros dvasios. Ar suprantate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

²⁴¹ Atkreipkite dėmesį, jie žvelgė į Nikėjos pasitarimą, kur gimė trejybės doktrina,—ne į Bibliją. Nėra tokio dalyko. Jie žvelgia į Nikėjos pasitarimą Nikėjoje, Romoje, kur gimė trejybė.

Stebėkite, iš kur jos ateina. Stebėkite. Varlių trejybė atsiranda iš senosios trejybės, duoda pradžią naujai trejybei, jų motina. Iš kur ji atsirado? Trejybė, “slibinas”, matote, “žvėris” ir “netikras pranašas”. Nauja trejybė. Iš kur išėjo tos varlės? Kada išėjo? Žiūrėkite, jos buvo tenai visą laiką, bet tai nepasireiškė iki to momento tarp Šeštojo ir Septintojo Dubens, kaip tik prieš atveriant Antspaudus, kad tai išaiškėtų.

“Nes septintojo angelo Žinioje Dievo paslaptys taps žinomos”, visi šie trejybės reikalai ir klaidingi krikštijimai, ir viskas turėjo būti parodyta. Dieve, padėk mums pamatyti, kas yra Tiesa! Ir negalvokite, kad kažkas stengiasi kažką pasakyti. . .

²⁴² Aš jaučiu, kad ta dvasia piktinasi Tuo, jūs suprantate. Aš nekalbu nuo savęs, broli. Aš kalbu nuo Viešpaties Angelo, kuris apsistojęs. Tai tikra tiesa.

²⁴³ Žiūrėkite, trejybė! “Slibinas”, kiek jūsų, žinančių, kas tas slibinas? Tai Roma. “Slibinas stojo priešais moterį, kad, jai pagimdžius, prarytų jos kūdikį”. Teisingai? Ką Biblijoje reiškia “žvėris”? Jėga. Gerai. “Netikras pranašas, netikras pranašas”, netikras, pateptasis. Suprantate?

²⁴⁴ Kur prasidėjo? Tai yra “netikras pranašas”, vienaskaita. “Netikras pranašas”, pirmasis popiežius; ir iš ten išeina “paleistuvė, ištvirkėlių motina”, visuma.

Kilo netikra trejybė; ne ankstyvaisiais laikais, nebūtų atsiskleidusi ankstyvaisiais laikais, ji ėjo iki galo. Tačiau kai pasirodė Septyni Antspaudai ir atskleidė, ir atidengė tas paslaptis; tuomet, kai “varlės, trys netyrosios dvasios tartum varlės išeina, kad pasirodytų”, trejybės doktrina prieš Tiesą. Suprantate? Mhm!

Matote, iš kur tai išeina? Matote, kur grįžta? Ekumeninė taryba. Šiaip ar taip, visi jie yra broliai; tos pačios dvasios, tas pats.

Ir žiūrėkite. Tokios klaidinančios, daro stebuklus! O šie yra demonai, kurie eina pas visus žemės dievus, darydami stebuklus, kad suklaidintų juos tomis paskutinėmis dienomis, ir jiems tai pavyks. Ką Dievas pasakė apie tą piktą dvasią?

Pasakė: “Aš nusileisiu ir būsiu tų pranašų lūpose, ir priversiu juos pranašauti melą, priversiu Achabą eiti tenai, kad žūtų”.

²⁴⁵ Dievas pasakė: “Eik. Tau pavyks. Tu priversi juos tuo patikėti. Jie jau nuo pradžių ne Žodyje”. Matote? “Eik, tu jį įtikinsi. Tu tai padarysi, kai būsi tuose netikruose pranašuose,

nes jis jais pasitiki. O jis nieko nežino apie Žodį, ir nesistengia sužinoti apie Jį. Jis negali to padaryti, nes yra usnis nuo pat pradžių”. Matote? Matote? “Tau pavyks”.

²⁴⁶ Pažvelkite į tas netikras varles, žiūrinčias atgal: “Na ar jūs žinote, ką jie pasakė tada Nikėjoje?”

Man nerūpi, ką jie apie tai pasakė Nikėjoje. Aš sakau tai, ką jie pasakė tenai prie Dievo Sosto; kas bus, ne kas buvo; kas bus, nes Jis yra “AŠ ESU”. Suprantate?

“Netikri”. Pažvelkite į tai. Hm! Atkreipkite dėmesį, iš kur jos išeina.

²⁴⁷ Dabar atidžiai klausykite. Mes aiškiai matome, kad po to, kai buvo atverti Septyni Antspaudai, tai turi atskleisti paslaptį. Kas yra ta trejybė? Suprantate? Kur tai buvo pavadinta trejybe? Suprantate? Kur Biblijoje paminėtas žodis *trejybė*? Kur galėtų būti tie trys Dievai, kad mes garbintume tris Dievus ir nebūtume stabmeldžiai?

Kaip jie gali būti atskirti, kai Jis pasakė: “Aš ir Mano Tėvas esame Viena”? “Jei netiki, kad Aš esu Jis, žūsi savo nuodėmėje, supranti, savo netikėjime”. Nuodėmė yra netikėjimas. “Žūsi savo netikėjime”.

O, kuo jūs mane laikote, iš kur Aš atėjau,
O, ar pažįstate Mano Tėva, ar galite pasakyti
Jo Vardą?
AŠ ESU Sarono Rožė, Žėrinti Aušrinė
Žvaigždė.

Ar galite pasakyti man, Kas Jis?

AŠ ESU, kuris kalbėjo Mozei iš liepsnojančio
Ugnies krūmo,
AŠ ESU Dievas Abraomo, Žėrinti Aušrinė
Žvaigždė.
AŠ ESU Sarono Rožė, o, kada, jūsų manymu,
Aš atėjau;
O, ar pažįstate Mano Tėva, ar galite pasakyti
Jo Vardą? (Amen!)
AŠ ESU Alfa, Omega, Pradžia ir Pabaiga;
AŠ ESU visa kūrinių, Jėzus Jo Vardas yra.

²⁴⁸ Teisingai. Jokios trejybės! Ne, pone. Tai klaidinga.

Septyni Antspaudai, atskleidžiantys tas paslaptis, kurios “bus užbaigtos”, pasirodo. Antspaudas atvertas; išdėsto, parodo, išaiškina paslėptas Tiesas, kurias Antspaudai slėpė visus tuos metus, esant visoms toms bažnyčioms ir denominacijoms.

“Tai didžioji paleistuvė” iš Apreiškimo sept-. . . Kas ji? Bet ji taip pat ir “ISTVIRKĖLIŲ MOTINA”. Matote?

249 “Na tu pavadinai juos ‘grifais’”,—sakote jūs,—“Brolī Branhamai”. Teisingai.

Bet, atminkite, grifas yra paukštis. Jis taip pat pateptas skraidyti. “Dvi dvasios bus taip arti, kad suklaidintų Išrinktuosius”. Grifas toks pat didelis kaip—kaip ir erelis. Jis gali skraidyti kaip erelis; ir yra pateptas skraidyti ar pamokslauti, ar pranašauti, pastebėkite, taip pat, kaip erelis. Tačiau jis negali pakilti paskui erelį į tokią aukštį. Ne, ne. Jei jis mėgins skristi paskui erelį, pasirodys jo kvailumas. Taip, pone. Jis negali skristi paskui erelį.

O, jis gali kalbėti: “Aš tikiu, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Aš tikiu Dievu Tėvu, Visagaliu, dangaus ir žemės Sutvėrėju; Jėzumi Kristumi Jo Sūnumi ir taip toliau”. O, žinoma, jie tai gali. Tačiau kaip dėl to, kad Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius? Suprantate?

250 Erelis yra ypatingai sukurtas paukštis. Niekas kitas žemėje į jį nepanašus. Suprantate? Jis—jis. . . Jei maitvanagis ar koks kitas paukštis mėgins sekti paskui jį, jis suplys į gabalėlius. Pasireikš jo kvailumas, pakankamai aiškiai. Susprogs, jei mėgins pilti jauną Vyną į seną butelį. Matote, jis susprogs. Jis suplys į gabalėlius. Jis nesukurtas, jis ne. . . Jo kūnas ne tokios struktūros, kad ištvirtų tenai. Kai jis pakyla į tas aukštas sferas, jei nebuvo sukurtas, paskirtas, gimęs ereliu, jis suplys į gabalus. Suprantate? Iš sparnų iškris plunksnos ir jis nukris ant žemės. Žinoma. Jis negali kilti paskui erelį į aukštumas. Jei mėgins, pasireikš jo kvailumas. Teisingai. Tu negali.

251 Kodėl? Jis negali matyti kaip erelis. Kokia nauda iš to, kad mėginsi aukštai iššokti, o nematysi, kur esąs, iššokęs tenai? O jei jis mėgins, pamėgins dėtis ereliu aukštybėse, jis taps tokiu aklu, kad nė nežinos, ką jis čia veikia. Štai taip. Jis rėkia ir šaukia, ir triukšmauja; bet tik tark jam Žodį, varge, štai ir pasirodo jo kvailumas.

Pasakyk jam apie krikštą Jėzaus Kristaus Vardu ar tai, kad Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius, visa—visa tai tik pasakyk jam. “Na, o, palauk minutėlę!” Suprantate? O, taip, jo plunksnos lekia. Matote, jis vis šokinėja ir pranašauja, ir išvarinėja demonus, ir kalba kalbomis, ir šaukia, ir triukšmauja, bėgioja pirmyn atgal. Bet nemėgink kilti paskui į Ten; nagi jis tikrai išaiškės.

Vis dėlto jis paskirtas. Jis pateptas. Jis gali skraidyti. Jis gali išlaikyti pusiausvyrą, pakilti ten, bet ne. . . tik iki ten. Suprantate, jis gali misti dvėseną, tačiau negali misti šviežią Mėsa, kuri ateina nuo Sosto.

Jis aklas. Jis susimaišė, bet nežino, kodėl susimaišė. Matote, ta pati Dvasia, kuri nusileido ant jo kaip lietus, kad padarytų jį kviečiu; jis nuo pat pradžių ne kvietys. Jis sprogs.

“O, aš negaliu remti kokio...O, ne, pone! Aš žinau, kad daktaras Jonas pasakė...” Gerai, pirmyn. Suprantate? Pirmyn, jei taip nori.

²⁵² Ne, žiūrėkite, jis nėra gimęs ar sukurtas, ar paskirtas, kad būtų tokios rūšies paukštis. Jis gali...Jis yra...gali būti ta citrina, kuri auga apelsinmedyje, tačiau jis niekuomet nebus iš pat šaknų. Jis yra kažkas, kas buvo pridėta. Ir kai jie pakyla taip aukštai savo denominacijose, kad nebegali matyti, kaip patvirtinamas paskirtas Dievo Žodis, tuomet pasireiškia jų kvailumas. “O, tie niekai, Aureolė virš galvos ir visa tai, o, Tai nesąmonė”. Matote? Pasireiškė.

²⁵³ Jis nesukurtas, kad taip toli matytų. Jis tiek tegali matyti, kiek jo denominaciniai akiniai leis jam išvelgti. Bet, nepaisant to, jis aklas kaip kurmis. Tuomet pasireiškia jo kvailumas. Suprantate? Štai kur tikri ereliai nusileidžia pasistiprinti. Taip, pone. Štai kur tikri, išrinkti ereliai mato, kas jis. Kai jis negali priimti to Žodžio, tuomet jie žino, jog jis tėra denominacinis grifas.

²⁵⁴ Kodėl, kodėl gi jis negali skristi? Todėl kad, pasižiūrėkite, kuo jis minta. Jis mito supuvusia denominacine dvėseną. Tai ne—tai nepadės dvasinti kūną, nepadės jam pasiekti dvasinį tinkamumą, kitaip tariant, pakilti virš denominacinių nesutarimų. Suprantate? Suprantate, jis tiesiog mito puvėsiais; jo kūnas iš to sudarytas. Jis negali pakilti ten, kur ta šviežia Mėsa pakelia tą erelį. Jis paprasčiausiai negali to padaryti. Suprantate?

²⁵⁵ Tai išpildo Mato 24:24. Jis skraido, šokinėja į orą, plaka sparnais, bet jis paprasčiausiai negali pakilti pakankamai aukštai. Suprantate? Štai taip. Matote, jis negali pakilti, jis negali pasiekti to aukščio, kad gautų tą šviežią Maną. Jis gali misti ta sena mana, kuri ten ant žemės, seniai mirę triušiai, šokavę dar prieš savaitę, prieš mėnesį, prieš keturiasdešimt metų, sugedę. Jis gali tuo misti, džiūgauti dėl to, ir klykti, ir rėkti, ir triukšmauti, ir šokinėti, ir skristi kaip erelis. Jis pateptas kaip ir koks kitas paukštis.

Ir jis yra iš erelių rūšies, tas maitvanagis. Mes tai žinome. Tikrai yra, tačiau jis negali skristi paskui tą tikrąjį erelį. Suprantate? Jis tiesiog to negali. Ne, pone. Ne taip sukurtas jo kūnas; jis mito kitokia maista, suprantate, ir tai nebuvo...tai nebuvo—tai nebuvo šviežia Mėsa, šviežia Mana. Buvo tai, ką kalbėjo Liuteris, ką kalbėjo Veslis ar *toks ir toks* daktaras. Nebuvo tai, ką Jėzus kalbėjo šiai valandai.

²⁵⁶ Dabar jau baikime. Pateptieji, “Kristūs”, paskutinėmis dienomis, bet “netikri mokytojai bei netikras pranašas”. Žiūrėkite, kaip stulbina! Dabar noriu, kad sulygintumėte su šituo; neturime laiko tai perskaityti, Mato 24:24 su Antru Timotiejui 3:8.

Mato 24:24 pasakyta, kad paskutinėmis dienomis, suprantate, “Atsiras netikrų Kristų”, netikrų, pateptųjų, “netikrų pranašų, ir rodys ženklus bei stebuklus”, tiksliai kaip Tikrasis—Tikrasis, “ir—ir beveik suklaidins net Išrinktuosius”. Dabar atkreipkite dėmesį, tai Jėzus kalbėjo.

²⁵⁷ Štai atėjo Paulius, tuoj po Jo, ir pasakė: “Taigi paskutinėmis dienomis atsiras religingų žmonių, suprantate, turinčių dievotumo pavidalą. Ir vadovaus kvailoms moterėlėms, visokių pasaulio geidulių vedžiojamoms”.

O jie stebisi, kalba: “Kodėl tu kritikuoji tas moteris?” O, varge. . . Jie To net nemato.

“Vadovaus kvailoms moterėlėms, visokių geidulių vedžiojamas”, nuo tokių dalykų, kaip . . . iš . . . Suprantate, “Ir kaip Janas ir Jambras. . .”

Mato 24:24, “netikri Kristūs”, netikri, pateptieji, darantys ženklus bei stebuklus, kad suklaidintų Išrinktuosius.

“Taigi kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei, taip priešinsis ir šie netikėliai; netikusio proto, kas liečia Tikėjimą”. Ne “kažkoks” tikėjimas. O “Tikėjimas!”

“Vienas Tikėjimas, vienas Viešpats, vienas kri-. . .” Jūs negalite turėti “vieno Tikėjimo”, netikėdami “vienu Viešpačiu”. Jūs negalite turėti dvejopų krikštų, ne vienas Tėvui ir Sūnui, Šventajai Dvasiai. “Vienas Krikštas”, Jėzus Kristus. Štai taip. Matote, klaidingas krikštas!

²⁵⁸ Atkreipkite dėmesį, palyginkite tai parėję namo. Pažvelkite į Mato 24:24, Jėzus kalba; Paulius, Antras Timotiejui 3:8; daugelis kitų. Ir dabar palyginkite tai.

²⁵⁹ Ir tuomet imkite kitas Rašto vietas: Luko 17:30, Malachijo 4.

“Kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei”, pateptam Žodžiui tai valandai, “taip priešinsis ir tie žmonės”, ne žmogus,—“žmonės”, pateptieji, “priešinsis Tiesai”.

²⁶⁰ “Tą dieną, kai apsireikš žmogaus Sūnus”. Apreiškimo 10:1 iki 7, perskaitykite parėję namo, “septintojo angelo Žinia, atverianti Antspaudus”. Kas tai? Ne angelas yra žmogaus Sūnus; bet pasiuntinys apreiškia žmogaus Sūnų. Ar dabar galite atskirti? Štai kur atrodo jums taip sunku, jūs matote. Ne žmogaus Sūnus, Pats; bet septintasis angelas, septintasis pasiuntinys, apreiškia žmonėms žmogaus Sūnų, nes Tai nebe lukšte. Jis negali organizuoti To. Tai vėl Pats Grūdas.

“Ir tą dieną, kai Janas ir Jambras priešinsis”, pateptieji (apsimetėliai tikintieji ir netikintys, formali bažnyčia ir sekmininkai) stos prieš tikrąjį Grūdą, “bet paliks juos; pasireikš jų, kaip ir anų, kvailumas”. Matote? Dabar jūs suprantate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

²⁶¹ Apreiškimų 10 pasakyta: “Septintojo angelo trimitavimo dienomis”. Taigi atminkite, septintasis, Laodikėjos Bažnyčios Laikotarpis. “To angelo trimitavimas”, kai bažnyčios laikotarpis denominavosi ir tapo bažnyčios laikotarpiu, kai tapo sekmininkų organizacija; kai pasiuntinys tam . . .

Kas buvo kiekvienas pasiuntinys? Kas buvo Martinas Liuteris? Sudraudimas katalikams. Kas buvo Veslis? Sudraudimas tiems liuteronams. Kas buvo sekmininkai? Sudraudimas tiems kitiems. Kur dabar nuėjo Gyvybė? Iš organizacijos. Daugiau jokio lukšto; tai Grūdas. Kas tai? Sudraudimas sekmininkams, suprantate, kad išsipildytų Raštas šiai valandai. Suprantate?

²⁶² Žiūrėkite, tą dieną, kai tas pasiuntinys . . . Ne kai jis tik pradeda, bet kai pradeda skelbti savo Žinią. Suprantate? Pirmasis Traukimas, gydymas; Antrasis Traukimas, pranašavimas; Trečiasis Traukimas, Žodžio atvėrimas, atskleistos paslaptys. Nėra aukštesnio laipsnio Žodžio atskleidimui, nei pranašai. Tačiau vienintelis būdas pranašui būti patvirtintam—Žodžiu. Ir, atminkite, Trečiasis Traukimas buvo tų Septynių Antspaudų atvėrimas, kad atvertų paslėptą Tiesą, kuri buvo užantspauduota Žodyje. Ar matote tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

Tai yra tada, tą dieną, kai įvyks šitas dalykas, kai Janas ir Jambras, padirbinėtojai, vėl pasirodys. Lygiai kaip jie pasirodė tada, kai Mozė atėjo su originaliu Žodžiu, kad Jį pasakytų; jie pasirodo, kad Jį padirbtų. Visiškai teisingai. Dabar jūs matote, kas yra Mato 24:24? Matote, pateptieji!

²⁶³ Taigi štai trys dalykai, kuriuos pasakysime prieš užbaigdami. Štai. Noriu, kad klausytumėte dabar labai atidžiai, baigiame. Trys dalykai, atminkite, išsipildė trys dalykai. Kaip tik dabar prieš jus trys dalykai.

²⁶⁴ Pirmas. Pasaulis Sodomos būsenos. Jėzus sakė, jog taip bus. Pažvelkite į tą iškrypimą; mūsų moterys stengiasi elgtis tarsi vyrai; mūsų vyrai stengiasi elgtis tarsi moterys, išlepe; sugedę, nedori, negarbingi, demonų apsėsti, ir nežino to. Biblijoje pasakyta, jog tai įvyks, taip ir yra.

²⁶⁵ Antra. Tai ta valanda, pagal Raštus, kai pasirodo Janas ir Jambras. Antra.

²⁶⁶ Trečia. Tai ta pati valanda, kai žmogaus Sūnus turi būti apreikštas.

²⁶⁷ Štai jums tikintysis, štai jums apsimetėlis tikintysis ir štai jums netikintis. Štai iškyla tikras Žodis, patvirtintas; štai apsimetėlis tikintysis Jį padirbinėja; o štai netikintis, viską atstumia.

Bet vakare nušvis Šviesa,
 Kelią į Šlovę tu rasi tada. (Teisingai?)
 Tautos skykla, Izraelis bunda,
 Ženkla, nusakyti Rašte;
 Pagonių dienos jau suskaičytos (Sodoma),
 vargai užgulę;
 Sugrįžkite, o, išblaškytieji.
 Išvadavimas jau netoli;
 Žmonių širdys bijosi vis.
 Prispildyk Dievo Dvasios, taisyk žibintus,
 (kad galėtumėte pamatyti tos valandos
 Žodį),
 Pažvelk—išvadavimas nebetoli!
 Netikri pranašai skelbia melą, (jie sakė, kad
 tie bus čia; pateptieji), atstumia Dievo
 Tiesą,
 Mūs Dievas yra Jėzus Kristus.

Štai kas, jie Tuo netiki. Biblijoje pasakyta, kad taip bus.
 Štai ir yra!

Bet mes vaikščiosime, kur žengė apaštalai. (Ta
 pati Šviesa! “Ir gražins tėvų Tikėjimą
 vaikams”.)
 Išvadavimas jau netoli, taip netoli,
 Žmonių širdys bijosi vis, (žemė grimzta);
 O, prispildyk Dievo Dvasios, taisyk žibintus.
 Pažvelk—išvadavimas nebetoli.

Ar tikite tu? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Tuomet
 nulenkime galvas.

²⁶⁸ Toje žemėje, kur ši Žinia sklinda, nuo rytinės iki vakarinės
 pakrantės, nuo Kalifornijos iki Niujorko, žemyn į pietus,
 aukštyn į šiaurę, misijose, visur Ji sklinda, ir šioje Maldykloje.
 Mes neturtingi. Mes neturime tu didelių, žibančių dalykų nei
 televizijos laidų. Mes tik stengiamės daryti, kas įmanoma. “Bet
 visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis”.

²⁶⁹ Taigi aš noriu, kad jūs įsitikintumėte, ir jūs, kurie
 klausotės šios juostos. Šiandien jūs galėjote pagalvoti, kad
 stengiausi tai pasakyti apie save, kad aš nešiau šią Žinią. Turiu
 su Ja bendra ne daugiau, kaip kas kitas, ne daugiau, kaip tik
 balsas. Ir mano balsas netgi prieštarauja mano supratimui;
 norėjau būti medžiotoju. Tačiau tai yra mano Tėvo valia, kurią
 skelbiu, kad vykda, ryžausi vykdyti.

Aš nebuvau Tas, kuris pasirodė prie upės; aš tik stovėjau,
 kai Jis pasirodė. Aš nesu Tas, kuris daro tuos dalykus ir
 numato tuos dalykus, kurie taip tiksliai įvyksta; aš tesu tik tas,
 kuris yra greta, kai Jis tai daro. Aš buvau tik balsas, kurį Jis
 panaudojo, kad pasakyčiau Tai. Tai buvo ne tai, ką aš žinojau;

aš tik atsidaviau, kad Jis kalbėtų. Tai ne aš, tai nebuvo septintasis angelas, o, ne; tai buvo žmogaus Sūnaus pasireiškimas. Tai nebuvo angelas, jo žinia; tai buvo atskleista Dievo paslaptis. Tai ne žmogus; tai Dievas. Angelas nebuvo žmogaus Sūnus; jis buvo pasiuntinys nuo žmogaus Sūnaus. Žmogaus Sūnus yra Kristus; Jis yra Tas, kuriuo jūs mintate. Ne žmogus jus maitina; žmogus, jo žodžiai praeis. Bet jūs mintate neišsenkančiu žmogaus Sūnaus Kūnu-Žodžiu.

270 Jei jūs nesimaitinote kiekvienu Žodžiu, kad įgytumėte jėgų skraidyti virš visų tų denominacijų ir pasaulietišku dalyku, ar padarysite tai dabar, kol melsimės?

271 Brangus Tėve, tai sunku. Nelengva mirtingajam tai padaryti. Tu viską žinai. Ir aš meldžiu Tave, Brangus Dieve, kad tai nebūtų suprasta klaidingai. Bet Tavo Žodžio Šviesoje tevaikšto žmonės.

272 Ir, Tėve Dieve, aš nežinau, kurie yra Išrinktieji; Tu žinai. Aš nežinau, kada įvyks Tavo Atėjimas. Bet aš tiktai žinau, jog Tu sakei, kai tai įvyks, tie netikri, pateptieji; ne kai jie pradės.

Moze juos paprasčiausiai paliko ramybėje, nes jis nieko daugiau negalėjo padaryti. Jis tik galėjo pasakyti, ką Tu sakei. Tu liepei jam iššaukti mašalus; paskui jie iššaukė juos. Tu liepei jam vandenį paversti krauju; paskui jie tai padarė. Mozė tik pateikė Žodį po Žodžio, ką Tu sakei, bet paskui Tu buvai tas, Kuris atskleidei tą kvailumą.

273 Taigi, Tėve, Tu vis dar esi Dievas. Tas pats Žodis pasakė, kad tai įvyks paskutinėmis dienomis. Daugelis dorų žmonių, kaip kalbėjome praeitą sekmadienį, dėjo rankas ant tos Skrynios naujame vežime, kuri buvo ne ant levitų pečių, ir mirė, “mirę nuodėmėje ir nusizengimuose”, ginčijasi su savo pačių sąžine.

274 Daugelis tarnautojų, sėdėdami kabinete, skaito Žodį ir greitai perverčia puslapį; kad nebūtų nupūsti, žinodami, jog neteks savo visuomeninės padėties, padėties savo bažnyčioje ir savo denominacijoje. Dieve, padėk mums niekuomet to nepadaryti!

275 Apvalyk mūsų širdis, Viešpatie, nuo viso pasaulietinio purvo. Viešpatie, aš pasiruošęs apvalymui. Aš pasiruošęs, kartu su šia bažnyčia ir su visais, kurie klausosi, ir kurie klausysis šios juostos. Aš stoviu, Viešpatie, ir prašau apvalyti. Viešpatie, pasiimki mane į puodžiaus dirbtuves ir sudaužyki mane, suformuoki iš manęs tarną, kokio Tu norėtumei.

Nes, Viešpatie Jėzau, “Aš esu žmogus nešvariomis lūpomis”,—kaip šaukė Izaijas,—“gyvenu tarp žmonių nešvariomis lūpomis; ir vargas man, nes aš mačiau, kaip apsireiškė Dievas”, kai Izaijas Šventykloje pamatė Angelus. Aš matau laiko pabaigą, Viešpatie, ir vargas man bei mano šeimai;

vargas man ir mano tautai. O Amžinasis Dieve, pasigailėk mūsų. Aš maldauju už save ir tautą. Neleiski mums žūti su tais, kurie netiki, bet leiski gyventi mums su tikinčiaisiais.

²⁷⁶ Kiekviena denominacija, Viešpatie, kiekvienas vyras ar moteris...Negaliu Tave prašyti, kad palaimintumei denominaciją, kai žinau, jog Tu esi prieš ją. Tačiau tegaliu pasakyti, Viešpatie, jei tarp jų yra Tavo avys, teišgirsta jos šią juostą. Teišgirsta jos Tai, Viešpatie, ir tesupranta Tai tuo supratimu, kurį Tu joms suteiksi, teišina jos ir tepriima Tave. Tenebūna jos suklaidintos šios dienos aklumu ir tradicijomis. Tenemėgina jos būti tai, ką...ar tai, kas buvo skerdiena aną dieną. Tepriima jos Žodį.

Šitaip fariziejai nukryžiuavo Tave, Viešpatie. Jie priėmė Mozės laikų skerdieną ir mėgino džiaugtis ją; po to, kai Tu pateikei tą simbolį dykumoje, apie tai, kaip kiekvieną vakarą būdavo šviežia mana, kas reiškė kiekvieną kartą. Štai kur jie sužlugo. Tai juos apnuodijo. Juos nužudė tas žalingas maistas.

Ir dvasiškai šiandien tas pats; dvasiškai juos nužudo denominacija.

Padėk mums, Brangus Dieve. Dabar viskas Tavo rankose. Jėzaus Kristaus Vardu.

²⁷⁷ Nulenkę galvas giedosime, kol jūs apsispręsite. Ar eisite visą kelią?

Girdžiu, mano Išg... (o Jis yra Žodis)

...-elbėtojas kviečia,

Girdžiu...

“O, klajojau ilgą laiką, bet iš tiesų, kaip tik dabar girdžiu Jį: ‘Ateikit pas Mane visi ieškantys’. Išgirs: ‘imki savo kryžių, eik paskui Mane kasdien’. ‘Taip, nors aš eičiau per mirties šešėlio slėnį, nebijosiu pikto; per ūksmingas žalias ganyklas ir tylius vandenis’.”

Ir kur Jis mane veda, aš...

“Viešpatie, aš matau tą trejybės kvailystę. Matau visą pasaulį, įtrauktą į tai; visur auga piktžolės. Tačiau kur Tu mane dabar vedi, Viešpatie, aš būsiu kaip tie iš Darbų 19. ‘Kai jie Tai išgirdo, buvo perkrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu’.”

... einu paskui, (“Nuėjau dalį kelio, Viešpatie, pakankamai, kad priimčiau Tave”.)

Dabar eisiu su Juo visą kelią.

[Brolis Branhamas pradeda niūniuoti *Kur Jis mane veda*—Red.]

²⁷⁸ Brangus Dieve, aš tikiu, jog tai kyla man iš širdies. Aš tikiu, jog tai kyla kiekvienoje širdyje tų, kurie dabar gieda, galbūt daugelio tų, kurie klausys šios juostos, kurie nedalyvauja ir nesiklauso dabar. Leisk mums to trokšti,

Viešpatie, nepaisant, kokia kaina. Pasakyta: “Kaip žmogus, kareivis, karalius, pasirengęs susiremti su armija; pirmiausia sėda ir paskaičiuoja, ar jis gali tai padaryti, ar gali mesti pasaulio dalykus? Ar gali mesti, įstoti į parašyto Dievo Žodžio armiją; žygiuoti drauge su Jo kareiviais, skraidyti su Jo ereliais?” Suteik tai, Viešpatie, Jėzaus Vardu.

279 Jūs tikite? Jūs priimate Jį? Gerai. Mes vėl jus čia pamatysime šį vakarą, jei tokia Viešpaties valia. Ar tikite, kad tai Tiesa? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Ar tai pakankamai aišku? [“Amen”.]

Su savim imk Vardą Jėzaus,
Vargo, sielvartų žmogau;
Jis paguos tave, palinksmins,
Imki visa ku- . . .

Dabar paspauskite ranką esantiems greta.

O brangus, nuostabus
Vardas džiaugsmo ir vilties, vilties!
O brangus, nuostabus
Vardas džiaugsmo ir vilties!

Klaupdami prieš Jėzaus sostą,
Vardą Jo pagerbsime,
Jį Karalium vainikuosim. . . (Jis yra Dievas,
tuomet)

Kai kelionę baigsime.

O brangus, nuostabus, o koks nuostabus
Vardas džiaugsmo ir vilties!
O brangus, nuostabus
Vardas džiaugsmo ir vilties!

280 Manau, kad visi tarnautojai buvo pasveikinti šį rytą, paminėti.

Kai žmogus visą savaitę meldėsi, norėdamas kažką sužinoti, matydamas tas Rašto vietas, esančias priešais tave. “Vargas man”,—sakė Paulius,—“jei neskelbiu Evangelijos”. Kelio pabaigoje jis pasakė: “Aš nevensčiau jums paskelbti visų Dievo Nutarimų, kai Jie man buvo duoti”.

281 Kartais aš kai ką pamirštu pristatyti, pašvesti kūdikius.

Neseniai Billis pasakė, kad buvo atėjęs žmogus ir tarė: “Aš čia vaikštau jau dvejus metus, kad būtų pašvestas mano vaikas”.

Billis pasakė: “Negalvokite nieko blogo. Aš irgi turiu vaiką, jam vieneri metukai, o jis taipogi dar nebuvo pašvestas. Todėl aš paprasčiausiai palauksiu, kol jis paaugs, kai pats galės tenai nueiti, ko gero”.

282 Taigi mes suprantame, broli, sese, tai ne—tai ne, suprantate, aš. . . Vienas dalykas—mes turime pašvesti savo vaikus.

Mes turime pakrikštyti kiekvieną. Tenai yra baseinas; yra vanduo. Jei tu dar nebuvai, kas tau trukdo? Štai vanduo. Ateik tuojau pat. Nelauk iki vakaro; ateik tuojau pat. Tenai žmogus pakrikštys kiekvieną, kuris atgailavo ir atliko išpažintį. Jei tu jau buvai pakrikštytas tuziną kartų, jie pakrikštys tave Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui. Suprantate? Mes tai padarysime.

²⁸³ Bet, suprantate, mano širdyje Žinia. Aš privalau Ją išsakyti. Tai mano vienintelis tikslas, nežiūrint, ką sako mano žmona, ką sako mano vaikai, mano pastorius, kas ką besakytų. Tai mano Viešpats. Aš privalau Tai pateikti. Tai mano vienintelis tikslas.

²⁸⁴ Taigi daugelį kartų aš pamirštu apie tarnautojus. Manau, galbūt . . . mūsų brolis, Brolis Nevillis, brangus žmogus. Štai tie kiti broliai, mes laimingi, kad jūs čia.

²⁸⁵ Ne tai, kad mes nesutinkame su tavimi, broli, kad būtume kitokie. Daugelis iš jūsų galbūt esate tarnautojai, pripažįstantys trejybę. Mes nenorime pyktis su jumis. Mes jus mylime. Jei nemylėtume, jei tuo netikėčiau, niekuomet neišeičiau iš šios bažnyčios, neparpuolęs ant kelių ir nepasakęs: “Dieve, ištaisyk mane”.

Aš nenoriu, kad ta išdidi, savanaudiška dvasia susimaišytų su mana. Noriu, kad mano dvasia būtų tyra ir švari, broliška meilė, šventumas Šventąja Dvasia. Na, o jei kas nors daro ką nors negera man, viskas gerai. Nors aš ir turiu teisę atsilyginti tuo pačiu jiems, nenoriu to savo gyvenime. Ne, aš—aš noriu turėti meilę. Noriu būti pasirengęs pataisyti su meile, su meile, kuri visiškai atsako už tai tenai.

²⁸⁶ Aš nenoriu būti kitoks. Metodistai, baptistai, katalikai, presbiterionai, kas jūs bebūtumėte, aš nekalbu to tam, kad išsiskirčiau, būčiau su jumis išdidus. Jei taip daryčiau, turėčiau būti štai čia prie altoriaus, melsdamasis Dievui.

Bet aš kalbu tai iš meilės ir matau, kur jūs einate. Na aš nesakau to nuo sąvės, pasitikėdamas savimi. Aš jums perduodu **TAIP SAKO VIEŠPATS**. Tai yra Tiesa. Ir aš myliu jus už tai. Telaimina jus Dievas.

²⁸⁷ Dabar sugiedokime kitą šios giesmės posmą prieš išeidami. Norėtume, kad šį vakarą ateitumėte čia, jei galėsite. Jeigu ne, tebūnie su jumis Dievas, kolei susitiksime. Mes tiesiog melsimės, kad Dievas jus palaimintų ir duotų visa kas geriausia iš Savosios žemės, suprantate.

Su savim imk Vardą Jėzaus . . .

Pateptieji laiko pabaigoje, 3 T. 4 Kn.
(The Anointed Ones At The End Time, Vol. 5 No. 3R)

Originalus Brolio Williamo Marriono Branhamo pamokslas anglų kalba pasakytas 1965 m. liepos mėn. 25 d., sekmadienį ryte Branhamo Maldykloje Jeffersonvilyje, Indiana, JAV; iš magnetinės juostos anglų kalba perspausdinta be pakeitimų. Šį lietuvišką vertimą 2000 m. išleido:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Galite rašyti mums lietuvių kalba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Anglų kalba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org